

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ακαδημίας 78Δ, 106 78 Αθήνα www.xristianiki.gr Πέμπτη 27 Νοεμβρίου 2008 Φύλλο 786 (1099) Έτος 55ο 1,00€

ΠΑΙΔΕΙΑ

«Ανεξάρτητες» αρχές και αρπαχτικά πουλιά

ΣΕΛ. 9

ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ

Με πλήρη επιτυχία η Συνδιάσκεψη για την Ε.Ε.

ΣΕΛ. 6-7

ΜΟΝΟ ΣΤΗ «Χ»

Επιστολή Λυσσαρίδη προς Χριστόφια

ΣΕΛ. 7

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΕ ΑΓΙΟΡΕΙΤΕΣ, ΒΑΤΟΠΕΔΙΝΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ

Ποιο μοναχισμό μάς μάθατε;

του Πάνου Νικολόπουλου
Ειδ. Επιστήμονα
του Τμ. Νομικής
Παν/μίου Αθηνών

Σεβαστοί πατέρες της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου,

Ανήκω σ' εκείνη τη γενιά, που στα τέλη της δεκαετίας του '70 με αρχές του '80, φοιτητές τότε, ανηφορίζαμε στο Άγιο Όρος, για να γνωρίσουμε την ασκητική κοινοβιακή ζωή σας και να γευτούμε μεράδι από τις εμπειρίες σας. Κι ύστερα σας ανοίξαμε το δρόμο, για να 'ρθείτε σε επαφή με τη νεολαία, καλώντας σας να μιλήσετε σε κατάμεστα αμφιθέατρα, μέσα από τα οποία προσελκύσθηκαν και πολλοί απ' όσους, εν συνεχεία, επάνδρωσαν τα μοναστήρια.

Μας διδάσκατε ότι ο μοναχός αναχωρεί από τον κόσμο, για να ζήσει με υπακοή, ταπεινότητα, παρθενία και ακτημοσύνη και να προσεύχεται αδιάλειπτα για τις αμαρτίες τις δικές του και όλου του κόσμου, ζητώντας από το θεό να του

χαρίσει μετάνοια. Και εμείς πιστεύαμε ότι αυτός είναι ο τρόπος της ζωής σας. Στις μέρες μας όμως, βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση, όπου σταθούμε και όπου βρεθούμε, να εξακοντίζονται οι λέξεις «Βατοπέδι» και «Εφραίμ» εν είδει ανεκδότη και εμείς θλιβόμενοι, γιατί προσβάλλεται η πίστη κι η Εκκλησία μας, να στέκουσε αμήχανοι και αναπολόγητοι, γιατί έχει δημιουργηθεί μια κατάσταση, στην οποία δεν έχουμε συμπράξει, δεν έχουμε αποκαμίσει κανένα όφελος και δεν γνωρίζουμε τι τελικά συνέβη.

Πολλές φορές μας διηγηθήκατε ιστορίες πνευματικών ανθρώπων, οι οποίοι, αν και συκοφαντήθηκαν άδικα, για να μη σκανδαλίζονται οι αδελφοί τους, αποδέχθηκαν τις κατηγορίες και έφυγαν μακριά, μέχρις ότου ο θεός φανέρωσε στους ανθρώπους την αγιότητά τους. Εσείς όμως, παρά το τεράστιο σκάνδαλο που έχει προκληθεί και ταλανίζει ολόκληρη την

Συνέχεια στη σελ. 2

Καστελλόριζο γιόκ!

Στα απόνερα της γραφειοκρατίας του υπουργείου Εξωτερικών και της λογικής «μην ταράζετε τον γείτονα!» κινδυνεύει να βυθιστεί το Καστελλόριζο, ένα ελληνικό νησί, το ανατολικότερο των Δωδεκανήσων. Το γράφω για τους τυχόν αγεωγράφητους, αν και κάποιος στην κυβέρνηση πρέπει να ξαναπάνε στο Δημοτικό για να μάθουν τα σχετικά.

Νορβηγικό πλοίο, λοιπόν, ονόματι Malene Ostervold, από τη χώρα που κείται στη βόρεια Σκανδιναβία, πραγματοποίησε θαλάσσιες έρευνες για την γειτόνισσα Τουρκία, προς ανεύρεση πετρελαιοειδών, βεβαίως. Η Αθήνα, πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους, έστειλε μεν τα καθιερωμένα της διαβήματα, πλην όμως το τρίήμερο ταξίδι της Μαλέν οδοκλήρωθηκε επιτυχώς. Θαλασσοπόροι σαν τους Έλληνες κι οι Νορβηγοί είναι μάλλον απίθανο να απατήθηκαν από τους χάρτες και να πέρασαν το Καστελλόριζο για Μάλτα. Οι Έλληνες όμως, επ' εσχάτους, μοιάζουν να έχουν πνιγεί σε μια κουταλιά νερό.

Απ' ότι μαθαίνουμε μάλιστα, το θέμα είχε και προηγούμενο, αφού «πριν από ένα χρόνο, τουρκικό ερευνητικό σκάφος είχε πραγματοποιήσει έρευνες σε περιοχή πολύ εγγύτερα στο Καστελλόριζο και μάλιστα εντός των ελληνικών χωρικών υδάτων όπου πόντισε και καλώδια», όπως αποκαλύπτει το «Εθνος» (23/11/2008).

Φαίνεται ότι οι κυβερνήτες της Άγκυρας θεώρησαν αυτονόητο να περάσουν τα «σύνορα της α-

Συνέχεια στη σελ. 2

Το Πε Χα, η οστεοπόρωση και η κόκα κόλα

Να κάνουμε λίγο χημεία; Ε, δεν είμαστε καλά, θα πείτε! Έχουμε τόσα προβλήματα, η χημεία μας έλπει; Για να δούμε όμως, μήπως και μας βοηθήσει να προλάβουμε κάποιο σοβαρό πρόβλημα. Έχουμε και λέμε, λοιπόν:

Όταν σε καθαρό νερό διαλύσουμε μια όξινη ουσία, π.χ. χυμό λεμονιού ή ξύδι, τότε το νερό λέμε ότι γίνεται όξινο. Όταν διαλύσουμε σε αυτό μια βασική ή αλκαλική, όπως αλλιώς τη λέμε, ουσία, π.χ. αμμωνία, τότε το

νερό γίνεται βασικό ή αλκαλικό. Το νερό που δεν έχει ούτε όξινη, ούτε αλκαλική ουσία, λέγεται ουδέτερο. Αν σε όξινο νερό ρίξουμε κατάλληλη ποσότητα αλκαλικής ουσίας, γίνεται ουδέτερο. Το ίδιο συμβαίνει, αν σε αλκαλικό νερό προσθέσουμε κατάλληλη ποσότητα όξινης ουσίας.

Ένας δείκτης που μας πληροφορεί πόσο όξινο ή πόσο αλκαλικό είναι το νερό, είναι το λεγόμενο ΡΗ (Ρε Χα), που οι τιμές του είναι από 0 μέχρι 14. Το ουδέτερο νερό έχει ΡΗ=7. Όσο πιο

μικρό είναι το ΡΗ, τόσο πιο όξινο είναι το νερό, και όσο πιο πάνω από το 7, τόσο πιο αλκαλικό.

Τώρα, αν δεν ζαλιστήκατε ακόμα με αυτές τις έννοιες της χημείας, δεν θα ζαλιστείτε με τα παρακάτω που μας γράφει ο κ. Δ. Αλεξανδρόπουλος. Αντίθετα, θα τα βρείτε ενδιαφέροντα:

«Το αίμα έχει ΡΗ (Ρε Χα) 7,4. Δηλαδή είναι σχεδόν ουδέτερο. Η Κόκα-Κόλα έχει ΡΗ 2. Συνεπώς, είναι 100.000 φορές πιο όξινη από το αί-

μα. Για να αδρανοποιηθεί ένα ποτήρι Κόκα-Κόλας, χρειάζονται 500 ποτήρια αλκαλικό νερό Λουτρακίου, το οποίο έχει ΡΗ 8,6. Διαφορετικά, το σώμα, απειλούμενο άμεσα, αναγκάζεται να πάρει ασβέστιο, το οποίο έχει ΡΗ 12, από τα δόντια και τα κόκκαλα, οπότε επέρχεται οστεοπόρωση και χάλασμα δοντιών. Γι' αυτό και υπάρχει επιδημία νεανικών οστεοπορώσεων».

Καταλάβετε;

Μανώλης Μνηπαράκης

ΠΑΝΩ ΑΠΟ 3.000 ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΨΗΦΙΣΑΝ Χ.Ε.Κ.

Σελ. 9

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ίδρυτής:

ΝΙΚ. ΣΤ. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ίδρύθηκε το Μάιο του 1953 από το Νίκο Ψαρουδάκη. Το 1967, με την επιβολή της προληπτικής λογοκρίσις από τη Χούντα, ανέστειλε την κυκλοφορία της, για να επανακυκλοφορήσει τον Ιανουάριο του 1970, μετά την άρση της προληπτικής λογοκρίσις, με κολοβαμένο ωστόσο τον τίτλο της, χωρίς το «Δημοκρατία». Με τη μαχητική της αρθρογραφία κατά της Δικτατορίας έγινε γρήγορα μία από τις πλέον δημοφιλείς εφημερίδες του αντιδικτατορικού αγώνα. Το Δεκέμβριο του 1973, μετά το Πολυτεχνείο, την ανατροπή του Παπαδόπουλου από τον Ιωαννίδη και το μαχητικό πρωτοσέλιδο με τίτλο: «Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΕΣΕ ΝΑ ΠΕΣΕΙ ΚΑΙ Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ», η εφημερίδα κλείνει και τα γραφεία της σφραγίζονται, ενώ στις 7 Ιανουαρίου 1974 ο Νίκος Ψαρουδάκης συλλαμβάνεται και εκπιέζεται στη Γυάρο. Από τη Μεταπολίτευση και μέχρι σήμερα κυκλοφορεί αδιάπτωτα, ως πολιτικό όργανο έκφρασης του Κινήματος της Χριστιανικής Δημοκρατίας.

Ίδιοκτήτης:

ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έκδότης:

ΙΩΑΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ

Διευθυντής:

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΛΑΘΡΑΣ

Διευθυντής Σύνταξης:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΕΡΒΟΣ

Δημιουργικό:

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ

Οικονομικός υπεύθυνος:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΜΠΟΣ

Ταχυδρομική Διεύθυνση:

Ακαδημίας 78Δ

106 78 Αθήνα

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

www.xristianiki.gr

Ηλεκτρονικές αποστολές κειμένων, αλληλογραφία:
xristianiki@xristianiki.gr

Τηλέφωνα Γραμματείας:

210 38.11.302,

210 38.06.863

Τηλεομοίτυπον (fax):

210 38.06.262

Ίδρυτής:

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

ΜΕΜΦΙΣ ΑΕ

Σωκράτους 23,

105 52 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: **210 52.40.728**

Επίσημα Συνδρομικά:
Εσωτερικού 20 ευρώ
Κύπρου, Ευρώπης 50 ευρώ
ΗΠΑ: 80 δολάρια, Καναδά:
120 δολάρια, Καναδά
Αυστραλίας: 150 δολάρια
Αυστραλίας
Λοιπές χώρες: 80 ευρώ
ή το αντίστοιχο σε δολάρια ΗΠΑ
Συνδρομές τραπεζών, εταιρειών:
50 ευρώ
Εμβάσματα, συνδρομές στον λογαριασμό:
Εθνική Τράπεζα 040/626560-06

Παρακαλούμε να μας ενημερώνετε αμέσως μετά την κατάθεση για την ταχυδρομική αποστολή της απόδειξής σας. Χειρόγραφα, δημοσιευμένα ή μη, δεν επιστρέφονται.

Ἐκκλησιαστική μαρτυρία γιά τήν ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων

«Ὁ δρόμος πού ἔχουμε νά δειξοῦμε στούς ἀνθρώπους καί ἡ ἀλήθεια πού ἔχουμε χρέος νά μαρτυροῦμε δέν εἶναι μιά ιδεολογία, ἀλλά ἕνα πρόσωπο. Ὁ Χριστός εἶναι «ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καί ἡ Ζωή» (Ἰωάν. 1Δ', 6) (...)

Ὅταν οἱ ιδεολογίες, οἱ αντιπαλότητες, τὰ μίσση καί οἱ ἔχθρες διαλύουν τήν ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων στό ὄνομα κοσμοθεωριῶν ἢ κοσμικῶν συμπεριφορῶν, ἡ δική μας εὐθύνη εἶναι νά βροῦμε τρόπους, ὥστε ἔργω καί λόγῳ νά διατρανώναται ἡ ἐπιθανάτια ἀγωνία τοῦ θεανθρώπου γιά τόν κατακερματισμό τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καί αὐτό νά καθορίζει τό ἦθος τῶν παρεμβάσεων μας στή ζωή τοῦ κόσμου.

Ἐμεῖς ἔχουμε χρέος νά μαρτυροῦμε... ὅτι ἡ ἐκκλησία ὑπάρχει, γιά νά ἐνώνεται οἱ ἄνθρωποι: «ἵνα ὦσιν ἔν» (Ἰωάν. 1ζ', 11). Καί αὐτό δέν ἐπιτυγχάνεται μέ διακηρύξεις καί μεγαλοστομίες, ἀλλά μέ θυσίες σταυρικοῦ ἤθους, φωταγωγημένες ἀπό τήν ἀναστάσιμη ἐλπίδα. Ὅχι σιωπή ἀλλά πνεῦμα προφητείας.

Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος πού ἡ Ἐκκλησία δέν ἔχει δικαίωμα νά σιωπᾷ καί νά ἀδιαφορεῖ γιά ὅσα ταλανίζουν τούς ἀνθρώπους, εἴτε πρόκειται γιά μικρά προβλήματα, τῆς σιοτιῆς τους, εἴτε γιά τὰ μείζονα προβλήματα τῆς κοινωνίας μέσα στήν ὁποία ζοῦν. (...)

Εἴμαστε κατά χάριν καί καθ' ὑποχρέωσιν φορεῖς καί ἐκφραστὲς τοῦ προφητικοῦ χαρίσματος τῆς Ἱεροσούνης. Τό νόημα τῆς προφητείας ὅμως δέν εἶναι νά προβλέγεις τὰ μέλλοντα ἀλλά νά ἀποκαλύπτεις ἐν πνεύματι Ἁγίῳ ὅσα στό παρόν τραυματίζουν τήν ἀλήθεια καί ὑπονομεύουν τό μέλλον, τήν ποιότητα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καί τή σωτηρία τους.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει καθῆκον νά διατυπώνει τόν λόγο τῆς... γιά νά ἐκφράσει τήν ἀγωνία τῆς, ὅταν αἰσθάνεται ὅτι ἡ ἐκπτώση τῶν ἀρχῶν καί τῶν ἀξιών ὑποθηκεύει τό μέλλον τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί ἀπαξιώνει τὰ οὐσιώδη τοῦ βίου του. Ἡ δική μας δουλειά εἶναι νά παράγουμε πνευματικά ἀντισώματα, προστατευτικά τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ ἀπό κάθε φθοροποιό νόσο, πού ἐκφυλίζει τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καί ὀδηγεῖ σέ ἐκπτώτικα φαινόμενα τόν κοινό μας βίο. (...)

Νεοελληνικός πολιτισμός στήν ἐποχή τῆς παγκοσμιοποίησης

Βασανίζει το λογισμό μου... ἡ εὐθύνη μας γιά τήν πορεία τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ γίγνεσθαι... Ἄπευθύνω τό λόγο... πρὸς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀνήσυχτα πνεύματα, πού ἐπιμένουν νά

προβληματίζονται γιά τὰ κοινά καί δέν αἰσθάνονται ἱκανοποιημένοι ἀπό τήν ἀκνησία...

Ἐμεῖς, οἱ ἐκκλησιαστικοί ταγοί ἔχουμε μιά ὑποχρέωση ἀπέναντί σας καί ἐσεῖς ἔχετε ἕνα χρέος στό Γένος μας καί τήν ἱστορία.

Ἡ ἐκκλησία πρέπει νά ξαναβρεῖ τούς τρόπους νά κεντρίζει καί νά ἐμπνέει τό ἀνθρώπινο πνεῦμα. Ὅπως τότε πού γονιμοποίησε τίς τέχνες καί τίς ἐπιστήμες καί γέννησαν πολιτισμό (...)

Σᾶς προσκαλῶ καί σᾶς προκαλῶ νά ξαναανακαλύψουμε μαζί τούς χυμούς, πού ἔθρεψαν τίς ψυχές τῶν προγόνων μας καί γέννησαν τόν πολιτισμό πού κληρονομήσαμε.

Στήν ἐποχή τῆς παγκοσμιοποίησης, τῆς κρίσης τῶν ιδεολογιῶν, τῆς ψευδεπίπλασης διανοήσης, τοῦ εὐτελισμοῦ τῆς καλλιτεχνικῆς καί τῆς πνευματικῆς δημιουργίας καί τήν ὑποταγή τους στόν ἀδηφάγο καταναλωτισμό ἔχουμε ἀναπόδραστο καθῆκον νά συμβάλλουμε ὡς ἐκκλησία στήν παραγωγή πολιτισμοῦ.

Ἰερώνυμος

Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος

Ἀπό τόν ἐνθρονιστήριο λόγο

τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (16.2.2008),

βλ. «Ἡ Χριστιανική»

φ. 768/21.2.2008

Καστελλόριζο γιόκ!

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

γάπης», ἀφότου στο δημοφιλές σήριαλ ἡ ὀμορφη Τούρκισσα παντρεύτηκε Ἐλληνα κροίσσο.

Θεώρησαν ἴσως ὅτι, κατά τὰ ασιατικά ἔθιμα, ἡ κυρία ἐπῆρε προίκα καί το νησί του. Το ἐρώτημα εἶναι τι σκαμπάζουν οἱ δικοί μας κυβερνήτες ἀπό γεωγραφία καί προικοσύμφωνα.

Οἱ Τούρκοι πάντως ἔχουν πάρει ζεστά το θέμα. Μάλιστα μιά εβδομάδα πρὶν εἶχαν ἐκδιώξει ἀπό τὴν περιοχὴ δύο ἐρευνητικά σκάφη που εἶχε μισθώσει ἡ κυπριακὴ κυβέρνηση γιά ἐρευνες.

«Πάγιος στόχος τῆς Αγκυρας», ὅπως πολὺ σωστά γράφει ὁ Ν. Μελέτης στο «Ἐθνος», «εἶναι ἡ ἐμπρακτὴ ἀμφισβήτηση τῆς χάραξης τῆς υφαλοκρηπίδας που θα ἱαμβάνει ὑπόψη το Καστελλόριζο».

Καστελλόριζο γιοκ, λοιπόν. Καί καλὰ, οἱ πασάδες του τουρκικοῦ στόλου δέν κατέχουν ἀπὸ θάλασσα, ἀμ οἱ δικοὶ μας οἱ «θαλασσοῦχοι»;

«Ντροπὴ καί αἴσχος», που θα ἔλεγε κι ὁ Παντελής Ζερβὸς ἀπὸ τις σκόνες τῶν παλιῶν ἐλληνικῶν ταινιῶν...

Κωνσταντῖνος Μπλάθρας

Ποιο μοναχισμό μάς μάθατε;

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1

ἐλληνικὴ κοινωνία, παραμένετε σὺς θέσεις σας, σαν νὰ μὴ συμβαίνει τίποτε! Συχνὰ μὰς προβάλλητε ἕναν δικὸ σας ἄνθρωπο, τὸν ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἁγιορείτη, καί μὰς παροτρύνετε νὰ μελετᾶμε τὰ ἔργα του. Στὸ «Πηδάλιον», μετὰξὺ ἀλλῶν καί σὺς σελίδες 332-333, διαβάζουμε τὴν ἐρμηνεία τοῦ Ἁγίου στὸν ἸΒ' κανόνα τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, σύμφωνα με τὸν ὁποῖο ἀν ὁ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Ἡγούμενος μοναστηριοῦ ἐκποισῶσιν σε ἀρχόντες καί ὄχι σε ἀπλοὺς ἀνθρώπους, με πώληση ἢ ἀνταλλαγῆ, ἀκίνητα τῆς Ἐπισκοπῆς ἢ τοῦ Μοναστηριοῦ, οἱ πράξεις θεωροῦνται ἀκυρες, τὰ ἀκίνητα επιστρέφονται σὺν τῆς Ἐπισκοπῆς ἢ τοῦ Μοναστηριοῦ καί ὁ μὲν Ἐπίσκοπος διώκεται ἀπὸ τὴν Ἐπισκοπῆ, ὁ δε Ἡγούμενος διώκεται ἀπὸ τὸ Μοναστήρι. Δὲν εἶμαι ἐιδικὸς στὸ Κανονικὸ Δίκαιο, ἀλλὰ μὴπως ὁ κανὼνας αὐτὸς ἔχει κάποια σχέση με τὰ γεγονότα που παρακολουθοῦμε;

Ξέρω, θὰ ἀντιτάξετε, ὅτι ἐσεῖς, ὡς πρόσωπα, εἶστε ἀκτῆμονες, ἀλλὰ τὸ μὴ μισθώσατε ἢ ἀπὸ τὸν Μοναστήρι πρέπει νὰ ἔχει περιορισμὸν καί ἔχετε ὑποχρέωση νὰ τὴ διαφυλάξετε, γιά νὰ ἀνταπεξέληθε σὺς δαπάνες τῆς συντήρησης τῶν κτιρίων (ἀναγκαῖες καί ὄχι πολυτελεῖς υποθέτω, βλ. Ἐγὼντα Παῖσιου, «Ἐπιστολές», σ. 47), τῆς φιλοξενίας τῶν επισκεπτῶν καί τῆς δικῆς σας διαβίωσης. Θὰ μὰς ἐπισημάνετε ἀκόμη, ὅτι

τὰ ΜΜΕ δὲν κινοῦνται πάντα ἀπὸ ἀνιδιοτελὴ κίνητρα, ὅταν καταγγέλλουν παρόμοια γεγονότα, ὅτι τὰ πολιτικὰ κόμματα ἐπιδιώκουν τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν σκοπιμοτήτων τους καί ὅτι οἱ ἰδεολογικοὶ ἀντίπαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐπιζητοῦν ἀφορμές, γιά νὰ προωθήσουν τὸ χωρισμὸ τῆς ἀπὸ τὸ Κράτος. Ὅλα αὐτὰ μὰς εἶναι γνωστά καί ἔχουν κάποια βάση. Τίποτα ὅμως δὲν θὰ εἶχε συμβεῖ, ἀν δὲν εἶχε δοθεῖ ἡ ἀφορμὴ ἀπὸ σας.

Τὸ πρόβλημα, σεβαστοὶ πατέρες, δὲν ἐντοπίζεται στὸ ἀν δικαιούται τὸ μὴ μισθώσατε ἢ στὸ ἀν ἔχετε νόμιμους τίτλους κυριότητος γιά τὴ Βιστωνίδα, που μὴ μπορεί πρᾶγμα νὰ ἔχετε καί τὸ δικαίωμά μὰς σύστημα δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ παράδοξες ἀνωθεν δικαστικὲς ἐπεμβάσεις γιά τὴν ὀρθὴ ἀπονομὴ δικαιουσύνης. Τὸ σκάνδαλο προκλήθηκε ἀπὸ τὸν ὄλη νοοτροπία σε ὡς πρὸς τὴ διαχείριση τῶν οικονομικῶν ζητημάτων, που μοιάζει νὰ θεμελιώνεται περισσότερο σὺν τῆς προτεσταντικῆς κηθῆς τῆς ἐπέδουσης, που κατὰ τὸν Μαξ Βέρμπερ γέννησε τὸν καπιταλισμὸ, παρὰ σὺν τῆς ευαγγελικῆς καί πατερικῆς διδασκαλίας γιά τὴν κτήση καί τὴ χρήση τῶν υλικῶν αγαθῶν. [Σχετικὰ βλ. Ἐπισκόπου Σισανίου καί Σισιάστῆς Ἀντωνίου Κόμμου, «Σύντομος ἱστορικὴ ἀνασκόπηση τοῦ θεσμοῦ τῆς κοινότητος τοῦ πλοῦτος», 1986· Γ. Ροδίτη,

«Χριστιανισμὸς καί πλοῦτος», 1970· Ν. Μπουγάτσου, «Τὸ πρόβλημα τοῦ θεσμοῦ τῆς ιδιοκτησίας», 1982].

Ὅχι πως ἡ ἰδέα τῆς ἐπέδουσης, αὐτὴ καθεαυτῆ, εἶναι ἀντιχριστιανικὴ. Καί σὺν τῆς παραβολῆς τῶν ταλάντων ὁ Χριστὸς ἀποδοκίμασε ἐκεῖνον που ἔβαψε τὸ τάλαντό του. Τὸ σκάνδαλο ἐντοπίζεται σὺν τῆς παραμερισμῶν αὐτοῦ που κρατᾷ τὸ μὴ μισθώσατε, δηλαδὴ τῆς προσευχῆς, τῆς ἐργασίας καί τοῦ ἐργόχειρου [Γέροντος Περφυρίου, «Βίος καί λόγοι», 2003], με ἀλλὰ λόγια ἐντοπίζεται σὺν τῆς κριτικῆς καί τοῦ στόχου τῶν ἐπέδουσεων, καθὼς καί σὺν τῆς διαδικασίας που ἐπιλέγει κανεῖς [ἀναλυτικὰ βλ. στὸ βιβλίο μὰς «Ἡ Ἐκκλησία στὸ διαδίκτυο τῆς παγκοσμιοποίησης», ἐκδ. Ἀρμός, σ. 21 κ.ε.]. Ξέρετε, στὸ δίκαιο τοῦ σωματείου, που εἶναι νομικὸ πρόσωπο μὴ κερδοσκοπικὸ, τὰ δικαστήρια μὰς λένε ὅτι ἐπιτρέπεται νὰ ἔχει πόρους καί περιορισμὸν γιά τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν σκοπῶν του, ἀρκεῖ νὰ μὴ καταντάει νὰ ἀσκεῖ συστηματικὴ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότητα [ἀναλυτικὰ σὺν τῆς μελέτης μὰς «Συμμετοχὴ σωματείου σε εταίρια», ΝΟΜΙΚΟ ΒΗΜΑ 49/2001, σ. 379 ἐπ.]. Μήπως κάτι τέτοιο συμβαίνει καί με ἐσάς;

Ἐπιτρέψτε μου ὅμως, σεβαστοὶ πατέρες τῶν ὑπόλοιπων ἀγιορειτικῶν μοναστηριῶν, νὰ ἀπευθυνθῶ καί με ἐσάς, οἱ ὁποῖοι με περισσὴ εὐκολία ἔχετε κατὰ καιροῦ κατακεραυνώσει

ὡς κακόδοξο ὁποιοδήποτε, λαϊκὸ ἢ κληρικὸ, τὸ ἔλεγε νὰ διατυπώσει μιά θεολογικὴ ἀποψη διαφορητικὴ ἀπὸ τὴ δική σας. Μήπως σὺν τῆς ἀντιμετώπισης τοῦ συγκεκριμένου σκανδάλου, ἐπιδεικνύετε ἐξαιρετικὴ ἐπιεικεία γιά τοὺς ἀδελφούς σας τῆς Μονῆς Βατοπεδίου; Καί μου πεῖτε βέβαια, ὅτι ὡς Ἐρὰ Κοινοτῆς ζήτησα δημοσίως συγγνώμην ἀπὸ τὸν ἐλληνικὸ λαό. Τὴ εἶναι ὅμως ἡ συγγνώμην σὺν τῆς πνευματικῆς μὰς παράδοσης; Μία ἐπιφανειακὴ πῆξη ἢ μιά στάση ζωῆς, μιά ριζικὴ μεταστροφή τῆς νοοτροπίας τοῦ μετανοούντος; Ἐχει συντελεστεῖ κάποια μεταστροφή σὺν τῆς νοοτροπίας καί τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς Βατοπεδίου καί δὲν τὴν ἀντιληφθήκαμε; Ἡ μήπως ἔχει ἐγκαταβιώσει καί στὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας τὸ κοσμικὸ πνεῦμα τῆς πλεγομένης «συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης»;

Τελικὰ, σεβαστοὶ πατέρες, τὴ θὰ κάνετε γιά νὰ ἀποεῖσατε ἀπὸ πάνω σας τὸ σκάνδαλο καί νὰ ἀπελευθερώσετε καί ἐμὰς ἀπὸ τὴν δυσσομία του; Πὼς νὰ παροτρύνουμε τὰ παιδιὰ μὰς νὰ σας ἐπισκεφθοῦν, γιά νὰ βιώσουν κάτι ἀπὸ τὴν ἐμπειρία σας, ὅπως κάναμε καί ἐμεῖς σὺν τῆς ηλικίας τους;

Ποῦ νὰ δώσουμε βάση, σε αὐτὰ που μὰς διδάσκατε, ἢ σε ὅσα πράττετε ἢ παραλείπετε νὰ πράττετε; Ποιο μὴ μοναχισμὸ μὰς μάθατε, τέλος πάντων;

Από τον πάτο στην ανάκαμψη;

του Ηρακλή Κανακάκη

Επί προεδρίας Μπους του νεότερου, η Αμερική έπιασε πάτο. Έφτασε στο τελευταίο σκαλοπάτι του κακού. Ψεύτης, θεομπαίκτης και ιδεοληπτικός, προκάλεσε την εχθρότητα όλου σχεδόν του πλανήτη. Κορυφαίες στιγμές της οκταετούς διακυβέρνησής του, που τον αναδεικνύει ως τον χειρότερο των χειρότερων Αμερικανών Προέ-

δρων είναι:

1. Το αιματοκύλισμα του Ιράκ.

2. Ο πόλεμος κατά του Αφγανιστάν, για λόγους ιδεολογικής συνάφειας με τον Μπιν-Λάντεν.

3. Το Γκουαντάναμο —το Ντακάου του 21ου αιώνα—, οι απαγωγές υπόπτων από τη CIA και ο βασανισμός τους, που αποτελούν κατάφωρη παραβίαση των αξιών του πολιτισμού, με άρση της αυταξίας του ανθρώπου.

4. Η παρακολούθηση από τη Ν.Σ.Α. των τηλεπικοινωνιών, των τραπεζικών συ-

ναλλαγών και της ηλεκτρονικής αλληλογραφίας του κόσμου.

5. Η καταστροφή της Νέας Ορλεάνης και η εκκωφαντική απουσία του κράτους.

6. Η έκρηξη του δημόσιου χρέους. Ξεπερνά τα δέκα τρισεκατομμύρια δολάρια.

7. Η αποσάρθρωση του κοινωνικού ιστού. Σαράντα επτά (47) εκατομμύρια είναι οι ανασφάλιστοι Αμερικανοί και χιλιάδες αυτοί που προσιθύνονται καθημερινά στις στρατιές των απολήτους ενδεών, όταν το πλουσιότερο 10% του πληθυσμού κατέχει

το 70% του παραγόμενου πλούτου.

8. Η κατάρρευση του τραπεζικού συστήματος και η βαθιά ύφεση της οικονομίας.

Όμως, ο αμερικανικός λαός έδειξε στις πρόσφατες εκλογές ότι έχει τη θέληση να αλλιάξει σελίδα. Να περάσει σε ένα άλλο μοντέλο εσωτερικής, εξωτερικής και οικονομικής πολιτικής.

Ο νεοεκλεγείς πρόεδρος Ομπάμα, του οποίου η νίκη σκόρπισε πρωτόγνωρο ενθουσιασμό και συγκίνηση, μπορεί; Θα τα καταφέρει να αναστηλώσει το τρωθέν κύ-

ρος των ΗΠΑ; Να ανοίξει νέους δρόμους; Να δώσει φωνή στην άλλη Αμερική; Να μη διαψεύσει τις ελπίδες, τις οποιές αναθέριψε στις ψυχές των συμπολιτών του;

Διότι αλλιάγη σημαίνει άλλη πολιτική και όχι απλά άλλο πρόσωπο.

Στις πρωτοβουλίες και στις δράσεις του προσβλήνουν οι απειλούμενες μεσαίες τάξεις, οι φτωχοί και οι νεόπτωχοι, αλλά και οι πολυεκατομμυριούχοι, που χρηματοδότησαν —εν πολλοίς— την ακριβότερη στην ιστορία των ΗΠΑ προεκλογική εκστρα-

τεία του, οι οποίοι κάθε άλλο παρά ουσιαστικές αλλαγές επιθυμούν.

Στη χώρα μας κάποιοι πρόετρεξαν να διακηρύξουν ότι με Ομπάμα Πρόεδρο, «ο αντιαμερικανισμός είναι αναχρονισμός».

Ξεχνούν ότι ο αντιαμερικανισμός είναι απόρροια μιας συγκεκριμένης πολιτικής που πιέζει, εκβιάζει, και αδικεί. Και για να αναιρεθεί, πρέπει να αλλιάξει. Θα αλλιάξει;

«Κοντός ψαλμός, αλληλοψαλμός»...

Το «χαζοκούτι» βλάπτει σοβαρά

«Θα βγουν πράγματα από τα σχολεία, που ο νους σας δεν φαντάζεται. Αυτά που θα τραβήξετε, θα σας έρθουν από τους διαβασμένους», έλεγε ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Τα περισσότερα παιδιά πέμπτης και έκτης δημοτικού αναγνωρίζουν με μεγαλύτερη ευκολία διάφορα πρόσωπα που προβάλλει καθημερινά η τηλεόραση, παρά τις μορφές του Χατζιδάκι και του Ελύτη, σύμφωνα με έρευνα που διεξήγα-

γε η Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νομού Σερρών, σε δημοτικά σχολεία της Βορείου Ελλάδος.

Στην ηλικία των 11 και 12 ετών, τα παιδιά παρακολουθούν τηλεόραση καθημερινά από μία έως τρεις ώρες, κυρίως από τις 10 έως τις 11 το βράδυ(!), ενώ τα Σαββατοκύριακα από τις 11 έως τις 12 τα μεσάνυχτα. Την ώρα του πρωινού ξυπνήματος, το «χαζοκούτι» είναι ανοικτό στις 4 από τις 10 οικογένειες αυτών των παιδιών, ενώ κατά τη διάρκεια του μεσημεριανού φαγητού η τηλεόραση παραμένει ανοικτή στο 65% των οικογενειών(!).

Φανταστείτε την εικόνα: οι γονείς και τα παιδιά, που μόλις έχουν επιστρέψει από το σχολείο, να κάθονται το μεσημέρι στο τραπέζι για φαγητό, παρακολουθώντας την «αγαπημένη» τους εκπομπή—ποια να 'ναι αυτή ά-

ραγε, αφού υπάρχουν τόσες επιλογές;— Μια όμορφη και ευτυχισμένη οικογένεια, αμερικανικού τύπου, που δεν χάνει λεπτό από την «ενημέρωση» των ελληνικών μεσημεριανών εκπομπών. Μια οικογένεια στην οποία ΟΛΟΙ είναι αποσβολωμένοι μπροστά στην TV. Υπάρχει χρόνος και χώρος για συζήτηση, για να ρωτήσει ο πατέρας το γιο του ή την κόρη του: «είχες καμμία δυσκολία στα μαθήματα;» ή «τι κάνει η φίλη σου η Μαρία;». Αυτή η συζήτηση, η κουβέντα μεταξύ γονιών και παιδιών δεν γίνεται, για τον απλούστατο λόγο ότι οι γονείς δεν έχουν χρόνο, δεν έχουν ενδιαφέρον, δεν επιζητούν την ειλικρινή και ανοικτή συζήτηση με τα παιδιά τους.

Είναι λοιπόν δυνατό να τους προτείνουν να διαβάσουν ένα καλό εξωσχολικό βιβλίο, να ακούσουν ένα δί-

σκο του Χατζιδάκι, του Θεοδωράκη ή ένα δίσκο με δημοτικά τραγούδια, βγαλμένα από την ιστορία και την παράδοση του τόπου μας; Ακόμη και αν τα παιδιά απορρίψουν αυτές τις επιλογές, οι μεγάλοι τούς τις προσφέρουν; Τα παιδιά παραδειγματίζονται από τους γονείς τους και γενικότερα από τους μεγάλους. Ανάλογα με αυτό που βλέπουν, θα πράξουν στο μέλλον, όταν μεγαλώσουν.

Ο χαρακτήρας και η προσωπικότητα των παιδιών κτίζονται στις πρώτες τάξεις του δημοτικού σχολείου. Τότε μπαίνουν τα θεμέλια. Μάλλον πρέπει να αλλιάξουμε το χαρμάνι, αν θέλουμε να αισιοδοξούμε για το μέλλον. Ας ξεκινήσουμε από τις δικές μας ευθύνες. Και γρήγορα, γιατί δεν υπάρχει πολύς χρόνος.

Βασίλης Σπυρόπουλος

29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Επίσκεψη στη Μονή Όσιου Μελετίου

Συnergάτες και φίλοι της «Χριστιανικής» και της Χριστιανικής Δημοκρατίας, σκεφθήκαν να καθιερώσουν κοινές επισκέψεις σε Μοναστήρια και γενικά σε αξιόλογους λατρευτικούς, ιστορικούς και φυσικού κάλλους τόπους της Αττικής και των γειτονικών νομών.

Οι επισκέψεις θα πραγματοποιούνται ανά μήνα περίπου, κυρίως τις Κυριακές, ώστε να πραγματοποιούν οι συμμετέχοντες και κοινό εκκλησιασμό και συνάντηση στενότερης αλληλογνωριμίας και συμπνευματισμού.

Η πρώτη επίσκεψη θα πραγματοποιηθεί στις 29 Νοεμβρίου στην Ίερά Ιστορική Μονή του Όσιου Μελετίου, ανάμεσα στην Πάρνηθα και τον Κιθαιρώνα, κοντά στην κοινότητα Οινόης.

Η αναχώρηση θα γίνει με ιδιωτικά αυτοκίνητα στις 7 π.μ., από το σταθμό «Άνω Πατήσια» (Άγίας Βαρβάρας) του Ηλεκτρικού Σιδηροδρόμου.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να τηλεφωνούν στο τηλέφωνο 210-2835878 (Θ. Κουρταλίδης), για να βεβαιωθούν τόσο για την πραγματοποίηση της επίσκεψης, όσο και για την ύπαρξη διαθέσιμης θέσης σε αυτοκίνητα των εκδρομικών, που θα συμμετάσχουν στην προσκυνηματική επίσκεψη.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ «Χ» ΤΟΥ 2009

ἀφιερωμένο στην Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση καὶ τὴν Πανεὐρώπη τῶν Λαῶν

Κυκλοφορεῖ τίς ἀμέσως ἐπόμενες ἡμέρες Ἡμερολόγιο τῆς ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ γιὰ τὸ 2009 ἀφιερωμένο στο θέμα:

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ
καὶ ἀγῶνες τῶν Λαῶν γιὰ τὴν Πανεὐρώπη τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς συνεργασίας.

Τὸ ἑορτολόγιο-ἡμερολόγιο, ἐκτός τῶν ἑορτῶν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῶν κατὰ μῆνα σελίδων γιὰ τίς ἡμερολογιακές σημειώσεις, περιλαμβάνει ἕνα πλῆθος ἐνημερωτικῶν καὶ σημαντικῶν κειμένων ὅπως:

- Εὐρώπη: Ἱστορική ματιά
- Χριστιανικός Ἑλληνισμός στὴν Εὐρώπη
- Καινούργιο μήνυμα ἰσότητας τῶν λαῶν τοῦ Ἁπ. Παύλου, στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπη
- Ὁραματιστές τῆς εὐρωπαϊκῆς συνεργασίας
- Ἐλπίδες καὶ ἀνηυσιχίες Ἑλλήνων πνευματικῶν ἀνθρώπων καὶ πολιτικῶν γιὰ τὴν Εὐρώπη
- Μηνύματα καὶ κριτικὴ τῆς Ε.Ε. ἀπὸ προκαθημένου Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν
- Βασικά ἀρθρα τῆς Συνθήκης τῆς Ε.Ο.Κ. (1957) καὶ ὄργανα λειτουργίας τῆς Ε.Ε.
- Ἀποφάσεις Συνεδρίων τῆς Χ.Δ. καὶ κριτικὴ τοῦ Ν. Ψαρουδάκη γιὰ τὴν Ε.Ο.Κ. - Ε.Ε.
- Κείμενα γιὰ τὴν Πανεὐρώπη τῶν Λαῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης κ.ἄ.

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «Χ» ΚΑΙ ΣΕ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Ἄγγελος Δακουτρός
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται με ραντεβού:
Ζυμπρακάκη 59, Κ. Πατήσια
(πλησίον ηλεκτ. σταθμού Αγ. Νικολάου)
Τηλ.: 210.8310.210, Κιν.: 6944.2347.83

Η ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Αντιιμπεριαλιστές εκτός Πανεπιστημίου, ιμπεριαλιστές εντός

του συγγραφέα
Μιχ. Χαραλαμπίδη

Προσωπικά, λόγω διαδρομής αθλή και λόγω του ότι έγινε κατανάλωση του συμβολισμού του Πολυτεχνείου, προτιμώ να θεωρώ τον εαυτό μου ανήκοντα στην γενιά της Αντίστασης. Η ιστορία λέει ότι πάντοτε γίνεται ιδιωτική χρήση των αγώνων. Εδώ αυτή πήρε υπερβολικά κακές, αθλοτριωτικές μορφές. Είχαμε υψηλό επίπεδο καριερισμού των εκπροσώπων.

Αυτό όμως που χαρακτήριζε αυτήν τη γενιά είναι η απουσία λόγου, αδυναμία ερμηνείας του ρόλου της, της θέσης της στην Ιστορία.

Ουσιαστικά αναπαρήγαγε τις μορφές και τα περιεχόμενα της παλιάς πολιτικής. Γραφειοκρατικές ως προς την οργάνωση, φτωχές και επαρχιώτικες—μυμτικές ως προς τα περιεχόμενα. Κυριάρχησε η ψεύτικη συνείδηση.

Εκεί όμως που κύρια απέτυχε ήταν η κριτική της στην επιστήμη, στην παρεχόμενη γνώση. «Νίκησε, ασχολήθηκε με τον ιμπεριαλισμό, εκτός του πανεπιστημίου—όχι βέβαια στην Κύπρο—, αλλά πτάθηκε, ταύτισκε με τον ιμπεριαλισμό εντός του πανεπιστημίου». Δηλαδή το περιεχόμενο των σπουδών.

Συντήρησε, διαφύλαξε ένα περιφε-

ρειακό υποβαθμισμένο πανεπιστήμιο.

Σε αυτά τα κλίσε συμπεκνώνονταν η κριτική μου στη νομενκλατούρα της νεολαϊκής ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη δεκαετία του '70. Αυτό σήμαινε την παραγωγή ενός τύπου επιλεγμένου, εγγυημένου συντεχνιακού επιστήμονα, που όσον αφορά τους μηχανικούς—αρχιτέκτονες συνέβαλαν στην τοπογραφία και την ασχήμια, όσον αφορά τους γεωπόνους στην εξέλιξη τους σε πωλητές φαρμάκων, με πλέον αντιδραστική εκδοχή αυτή του δημοσιογράφου μετά το '89-'90. Πολλά διδακτορικά μπορούν να γίνουν για αυτούς.

Στο πεδίο της γνώσης, της επιστήμης, κρίθηκε και η αδυναμία της να αναπτύξει νέα εναλλακτικά κινήματα, σοβαρά οικολογικά, ανθρωπιστικά, διεθνιστικά. Μιλώ για την φιλορατσιστική φράση: «συνωστίζονταν στη Σμύρνη» και τους χορούς, το ζεϊμπέκικο στη Σμύρνη.

Αυτή η κρίση του λόγου, η απουσία λόγου συνεχίζεται πολύ περισσότερο

σήμερα. Αυτός είναι ο λόγος της απουσίας κινήτων περιοχόμενων, με διάρκεια, ειρηνικών, ηγεμονικών μορφωτικών—πρότασης. Στην Ελλάδα, τα πλεγμένα κινήματα είχαν και έχουν πόδια, τραγουδάκια—φουσαρμόνικες, βία, αλλά δεν έχουν μυαλό.

536 χρόνια πριν, ένας μεγάλος Ευρωπαίος, ένας μεγάλος Έλληνας, ο Βησσαρίων ο Τραπεζούντιος πρόβλεψε αυτήν την Αφωνία. Για την επικαιρότητα του θα μιλήσω την προσεχή Τετάρτη στη Θεσσαλονίκη.

Σήμερα, οι νέες γενιές οφείδουν να

δεικδικήσουν την Πόλη, την Αγορά, την Ισγορία, τα εργαστήρια σκέψης—Ακαδημίες τα ονόμασε ο Βησσαρίων— το Λόγο δηλαδή. Για να απελευθερωθούν από τους χωροφύλακες του λόγου. Αυτοί είναι οι χωροφύλακες σήμερα. Αυτοί είναι οι μπάτσοι. Όχι τα παιδιά που τα διόρισαν στην Αστυνομία κομματικές πατρωνίες.

Όσον αφορά το Πολυτεχνείο, να υπερασπιστούν επί τέλους την ιερότητά του από τις διάφορες μορφές κακοποίησης, προτείνοντας την ενσωμάτωσή του με το Αρχαιολογικό Μουσείο. Γράφω στο νέο μου βιβλίο για αυτό το σχέδιο.

Οι προηγούμενες γενιές, όλων των πολιτικοϊδεολογικών αποχρώσεων, εμπνέονταν από την ιδεολογία της ασχίμιας. Έτσι παρήγαγαν την ψευδο-Αθήνα και τους κλώνους της. Αυτό δεν είναι Αθήνα. Αυτό δεν είναι Ελλάδα.

Το κτίριο του Πολυτεχνείου είναι έκφραση Φιλοκαλίας, που πρέπει να χαρακτηρίσει τις νέες γενιές. Διαφορετικά, θα είναι συνένοχοι του Kits,

της χωματερής ως θέση μας στον παγκοσμιοποιημένο κόσμο. Χωματερή την ονόμαζε ο φίλος μου ο Αριστομένης Προβελλέγγιος.

Σας έκανα με αυτά τα λίγα μια εισαγωγή για μια συζήτηση για το Πολυτεχνείο, που, οφείλω να πω, μου απαγόρευαν να κάνω τόσο η Κομμουνιστική των δεκαετιών '70-'80, όσο και η τηλεκρατία των επόμενων δεκαετιών.

Οι δύο δίδυμες άσχημες και αγράμματες αδελφές. Ένας καλός σκηνοθέτης θα μπορούσε να τις κάνει ταινία. Θα μπορούσα να συνεργαστώ μαζί του στο γράψιμο του σεναρίου.

Εν αρχή ην ο Λόγος, η Αγορά, η Ισγορία. Δεν το είδα γραμμένο σε κανένα βιβλίο της πορείας.

Τόσο οι επίσημοι, όσο και οι ανεπίσημοι επαναλαμβάνουν ένα αποτυχημένο παρελθόν, μια αποτυχημένη μεταπολίτευση, την αποτυχημένη φτωχή παιδεία της, οι ίδιες λέξεις, το ίδιο και χειρότερο στίλ. Πρόκειται για ένα είδος φονταμενταλισμού—ταλιμπατισμού, βλακείας βάθους. Υπάρχει μεγάλη βλακεία.

Το κίνημα του '77 στη Ρώμη, όπου σπούδαζα, είχε το εξής σύνθημα: «Βλάκες—Βλάκες!».

Ήταν η κριτική των σπουδαστών προς ένα απηραιωμένο, ανεπαρκές πολιτικό προσωπικό και ένα καθυστερημένο πανεπιστημιακό κατεστημένο. Εδώ δεν υπάρχει ακόμη αυτή η φρεσκάδα, που είναι τόσο αναγκαία.

του Πάννη Ζερβού

τὰ τοῦ Καίσαρος...

Πέμπτη 26 Νοεμβρίου 2008. Τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ τοῦ Παρλαγόνο. «Ὅσοι πάτερ Στυλιανὲ αἰοῦμε, τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου τοῦ Εὐαγγελίου ἀκούσας, τὸν πλοῦτον σου ἐν χερσίν ἀπέθου πτωχόν, καὶ τὼ καλοῦντι Χριστῷ ἠκολούθησας» (ἀπὸ τὸν Ὅρθρο τῆς ἑορτῆς).

Κυριακή 23 Νοεμβρίου 2008. Ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς. (Κατὰ Λουκᾶν ιβ, 16-21): «... καὶ ἔρω τῇ ψυχῇ μου. Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά, ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός: Ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτούσιν ἀπὸ σοῦ, ἃ δὲ ἠτοίμασας τίνοι ἔσται».

Ἀγαπητὲ κ. Ψαρουδάκη... Εἶμαι ἕνας μαθητὴς—ἐργάτης 19 ἐτῶν καὶ ἀναζητῶ τὴν ἀλήθεια, γὰρ νὰ ξεφύγω ἀπὸ τὴν μαζοποίηση τοῦ ἀνθρώπου... Ἡ ἀπάντησή μου στὸ κατεστημένο εἶναι: Ἄρνοῦμαι! Πιστεύω σὲ μιὰ ἀδερφωμένη κοινωνία, ἔτσι ὅπως τὴν ὁραματίστηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τὸ μοναδικὸ φῶς παρηγορίας καὶ ἐλπίδας, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι ἀδελφοί μας. Ἀπὸ μιὰ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν «Χ» τῆς 5.9.1973, χαρακτηριστικὴ τοῦ κλίματος πού ἐπικρατοῦσε ἐν ὄψει τῆς ἐξέγερσης τοῦ Πολυτεχνείου.

«Ὁ ἀγὼνας μας ἐναντίον τῆς 21ης Ἀπριλίου καὶ τῆς Κυβερνήσεώς της διεξάγεται ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου. Γι' αὐτὸ δὲν εἰσερχόμεθα σὲ λεπτομέρειες. Κρίνει κανεὶς τὰ ἐπιμέρους ἔργα μιᾶς Κυβερνήσεως, πού κατέχει νόμιμα καὶ δικαιομένως τὴν Ἐξουσία. Ὅταν ὅμως ἀρνεῖται σὴν Κυβέρνηση αὐτὴ τὴ νομιμότητα καὶ τὴ δικαίωση, τί νόημα ἔχει νὰ εἰσέλθει σὲς λεπτομέρειες;» Ἀπὸ ἀπάντησή τοῦ Νίκου Ψαρουδάκη λίγο πρὶν τὸ «Πολυτεχνεῖο», σὲ ἐπιστολὴ πού καταλόγιζε σὴν «Χ» ἔλλειψη ἀντικειμενικότητας, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπιμέρους ἔργα τῆς Δικτατορίας.

Ἡ Διμερίδα τῆς «Χ». Σημαντικὴ πολιτικὴ πράξη ἦταν ἡ διοργάνωση τῆς Διμερίδας τῆς «Χ» γιὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴ ἔνωση, μιὰ εὐκαιρία γιὰ πολὺπλευρὴ ἠνθροποίηση σὲ θέματα πάντοτε ὅποια ἔχει ἐπιβληθεῖ «σοκώσιον» ἀπὸ τὴν ἰθύνουσα τάξη.

Νεοφιλελεύθερος κατήφορος. Ἰδιαίτερη σημασία εἶχαν οἱ λεπτομέρειες πού παρέθεσαν οἱ εἰσηγητὲς σὲ σχέση μὲ τὸ ξήλωμα τοῦ κοινωνικοῦ κράτους, τὸ ὅποιο ἐπιχειρεῖται μὲ πρόδημα τὴν εὐρωπαϊκὴ ὀλοκλήρωση.

Δύο δολλάρια τὴν ἡμέρα... Ἰδιαίτερα συγκλονιστικὴ ἦταν ἡ ὑπόμνηση τοῦ ἑκατομμύρια συνάνθρωποὶ μας στὸν κόσμο ζοῦν μὲ δύο δολλάρια τὴν ἡμέρα καὶ μάλιστα ὅτι αὐτὸ θεωρεῖται «ἥπια φτώχεια». Τὸ παρακάτω σκαλοπατὶ εἶναι ἡ ἀπόλυτη φτώχεια μὲ ἕνα δολλᾶριο τὴν ἡμέρα καὶ λιγότερο.

Μιὰ ξεχωριστὴ φωνή. Τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση εἶναι ὅτι ὄχι μόνον εἶναι ἐφικτό, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται πολιτικὰ νὰ προβληθεῖ ἡ φωνὴ τῆς «Χ» γιὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ ζητήματα. Οἱ Εὐρωεκλογὲς θὰ ἦταν μιὰ πρῶτης τάξεως εὐκαιρία. Θέσεις υπάρχουν γιὰ νὰ προβληθοῦν, ὁ θερσιμος πολὺς. Ὅμως, πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον, οἱ ἐργάται ὀλίγοι.

Ἀθεΐα: Ὁρθηκεία τοῦ κατεστημένου. («Ἡ βασιλικὴ ἐξουσία ἔδινε τὴν ἐντύπωση ὅτι)

κάθε ἄλλο παρὰ δυσανασητοῦσε, ὅταν ἐβλεπε τὴν ὑψηλὴ ἀριστοκρατία νὰ στρέφεται πρὸς τὴς τεκτονικὲς στοῆς. Μεταξὺ τῶν μασόνων συγκαταλέγονταν, μάλιστα, ἄρκετοι ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ ...οἱ κατέχοντες θεωροῦσαν σοφότερο νὰ κρατήσουν τὴν ἀπόρριψη τῆς θρησκευτικῆς πίστης γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς τους καὶ νὰ μὴν ἐνοχλήσουν τὴ «δαιοδαμονία» τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ, τὸν ὅποιο ἔτρεμαν...»

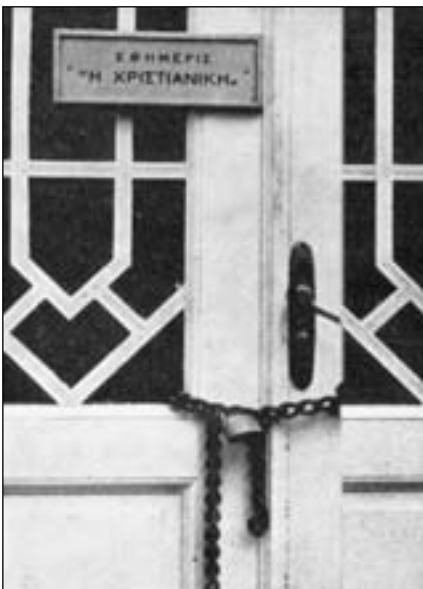
(ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Georges Lefebvre «Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση», σ.σ. 79-80, σὲ μετάφραση Σπύρου Μαρκέτου, ἔκδοση Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Ἀθήνα 2005. Τὰ ἀποσπάσματα πού παραθέτουμε ἀφοροῦν τὴν περιγραφή τῆς γαλλικῆς κοινωνίας πρὶν ἀπὸ τὴ Γαλλικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1789. Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ ἀθεΐα ὄχι μόνον δὲν εἶναι μιὰ φυσιολογικὴ κατάσταση, μιὰ στάση ζωῆς πού ἀπελευθερώνει τὸ λαό, ἀλλὰ συνάδει μὲ τὴς ἀντιλήψεις τοῦ Κατεστημένου. Ἀκόμα καὶ ὁ Ροβεσπιέρως, παρὰ τὴν ἀποξένωσή του ἀπὸ τὴ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία, ἀντιπαθούσε τὸν ἀθεϊσμό ὡς ἀντίληψη τῶν πλοσίων καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἔβαλε φραγμὸ στὴ διαδικασία ἀποχριστιανοποίησης πού ξέσπασε τὰ χρόνια 1793-1794.

Τὰ ἴδια καὶ σήμερα. Ἀφοῦ πέρασε ἡ ἀπειλή τοῦ Κομμουνισμοῦ, ἡ ἄρχουσα τάξη δὲν

ἔχει πλέον κίνητρο, γὰρ νὰ συνδέεται μὲ τὴν Ἐκκλησία. Ἔτσι, ἡ Δεξιὰ «ἀπογαλακτίζεται» ἰδεολογικὰ ἀπὸ τὸ Χριστιανισμό, εἴτε στὴ «φιλελευθερῆ» μορφὴ τῆς, εἴτε στὴν ἀκροδεξιὰ τῆς ἐκδοχῆς, ἡ ὅποια θέλγεται ἀπὸ τὰ νεοπαγανιστικὰ «ἰδεώδη».

Πολυτονικό. Μία ἐπιπλέον ἀρετὴ τοῦ βιβλίου «Γαλλικὴ Ἐπανάσταση», στὸ ὅποιο ἀναφερθήκαμε, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ἔχει γραφεῖ στὸ πολυτονικὸ σύστημα, διαφεύδοντας τὴν κατεστημένη ἀντίληψη ὅτι δῆθεν μόνον στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας αὐτὸ διατηρεῖται ἀκόμη. Εἶναι λοιπὸν ἀξιοσημείωτο ἡ ἀντίσταση πού ἔχει παρουσιάσει, παρὰ τὴς ἐπαναστατικὲς ἀλλαγὲς στὴν τεχνολογία, πού συνέπεσαν μὲ τὸ «γλωσσικὸ πρᾶξιμο» τοῦ 1982. Πολλοί, πού νόμισαν ὅτι μαζί μὲ τὴς λινοτυπικὲς μηχανὲς θὰ χανόταν καὶ τὸ πολυτονικὸ σύστημα, γελάστηκαν.

Ἐξέλιπαν καὶ οἱ προϋποθέσεις... μὲ δεδομένες τὴς ὅποιες ἔγινε ἡ εἰσαγωγή τοῦ μονοτονικοῦ συστήματος. Τὸ 1982, τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ εἶχαν περιορισθεῖ στὸ Λύκειο, ἀφοῦ εἶχε κριθεῖ ἐπὶ ὑπουργείας Ράλλη ὅτι δὲν χρειαζόταν ἡ διδασκαλία τους ἀπὸ τὴν Α' Γυμνασίου. Ὅμως, ἡ προϋπόθεσις λεξικονίων τῶν μαθητῶν, πού ἔφτασαν στὸ σημεῖο νὰ ἀγνοοῦν τὴ σημασία τῶν λέξεων «ἀγωγή» καὶ «εὐδοκίμησι» ὁδήγησε στὴν ἐπαναφορὰ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν στὴν Α' Γυμνασίου καὶ στὴ συνακόλουθη ἐκμάθησι τοῦ πολυτονικοῦ συστήματος, μὲ ἀπερίως μεγαλύτερες δυσκολίες ἀπ' ὅτι ὅταν αὐτὸ γινόταν στὴν Α' Δημοτικοῦ. Κατὰ συνέπεια, τὸ μονοτονικὸ σύστημα οὔτε παιδαγωγικὲς σκοπιμότητες ἐξυπηρετεῖ καὶ ἔχει ἔλθει ἡ ὥρα τῆς σταδιακῆς κατάρτησός του. Πρῶτο βῆμα θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἡ παράλληλη χρήση τοῦ πολυτονικοῦ συστήματος στὴν ἀλληλογραφία τοῦ Δημοσίου.

«Κανένας νηστικός στην Αρχιεπισκοπή»!

Για την αποφυγή «επιδείξεως κλιδής» και για «μετρημένη χρήση των μικροφώνων και των φωτιστικών» στις ενορίες μίλησε ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος, σε Σύναξη των κληρικών της Αρχιεπισκοπής, στις 24 Νοεμβρίου, στη Θεολογική Σχολή Αθηνών.

Ο κ. Ιερώνυμος αναφέρθηκε και στην «επίδειξη νεοπλουτισμού» στους γάμους αλλά και στην κατάσταση στα κοιμητήρια. «Είναι όμορφο να υποτάσσονται οι εκκλησιαστικές ακολουθίες στην οικονομική απολαβή των κυλικίων», αναρωτήθηκε και πρόσθεσε ότι «τα κοιμητήρια δεν είναι δυνατό να θεωρούνται χώρος εξοικονομήσεως χρημάτων, αλλά περιοχή όπου πρέπει να φανερώνεται αποφασιστικά και πασιφανώς η παραμυθητική παρέμβαση της Εκκλησίας στον ανθρώπινο πόνο».

Ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε στη διοικητική αναδιοργάνωση της Αρχιεπισκοπής, αλλά και στην περαιτέρω επιμόρφωση των Ιερέων, με τη δημιουργία μόνιμου Ιερατικού Σεμιναρίου, αλλά και προγράμματος διά βίου εκπαίδευσης των κληρικών. Μίλησε επίσης για στήριξη της ιερατικής οικογένειας, των συστασιούχων κληρικών, αλλά και

των λαϊκών στελεχών της Εκκλησίας. Στον τομέα της νεότητας, ιδρύεται «Κεντρικό Συμβούλιο Νέων» στο Γραφείο Νεότητας της Αρχιεπισκοπής, ενώ στον τομέα της διακονίας στα νοσοκομεία, τις φυλακές και τα ιδρύματα προβλέπεται η «δημιουργία μιας κατάλληλης

εκπαιδευμένης ομάδας κληρικών και λαϊκών στελεχών, η οποία θα βρίσκεται σε μόνιμη ετοιμότητα για παρέμβαση σε κρίση».

Στο θέμα της πρόνοιας, ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε ότι «είναι ξένο προς το ήθος της εκκλησιαστικής μας παραδόσεως να αδιαφορήσουμε για τις πρακτικές δυσκολίες και τις οδύνες των αδελφών μας» και έριξε το σύνθημα: «Κανένας νηστικός στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών».

Τέλος, ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε στην παιδεία και τον πολιτισμό, λέγοντας ότι «στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, της κρίσης των ιδεολογιών, της ψευδώνυμης διανόησης, του ευτελισμού της καλλιτεχνικής και της πνευματικής δημιουργίας και την υποταγή τους στον αδηφάγο καταναλωτισμό έχουμε αναπόδραστο καθήκον να συμβάλουμε ως Εκκλησία στην παραγωγή παιδείας και πολιτισμού».

Ζ. Δ.

του ιερέως Σταύρου Παπαχρήστου, πτυχιούχου Θεολογίας-Νομικής

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης πληροφορούν, ότι η Εκκλησία έχει μεγάλο πλούτο. Υπηρετούμε μισόν αιώνα στην Εκκλησία, γευθήκαμε τόσες στερήσεις και όμως η Εκκλησία, ως Διοίκηση δεν μας έδωσε ποτέ, μα ποτέ, ούτε ένα ποτήρι νερό, όχι κρύο, ούτε ζεστό. Μείναμε εμείς και οι οικογένειές μας σε υπόγεια 4-5 μέτρα κάτω από τη γη. Πλούτο από την Εκκλησία δεν απολαύσαμε. Δώσαμε, χωρίς ποτέ κάποιος να μας προσφέρει τίποτε.

Η διοίκηση της Εκκλησίας ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε να κάνει κάτι για τον Εφημεριακό Κλήρο. Θέλησαν στους τυφλούς να βασιλεύει ο μονόφθαλμος. Υπάρχουν κτίρια της Εκκλησίας, τα οποία ενοικιάζονται. Ποτέ μα ποτέ δεν μας παρεχώρησε ένα να συναντιόμαστε, να γνωριζόμαστε μεταξύ μας και να ανταλλάσσουμε γνώμες και απόψεις.

Να κοινωνικοποιηθεί ο πλούτος της Εκκλησίας

Μερικοί Μητροπολίτες έχουν τη γνώμη και την άποψη, ότι η περιουσία της Εκκλησίας είναι δική τους. Φέρονται σαν ιδιοκτήτες και όχι σαν διαχειριστές της εκκλησιαστικής περιουσίας. Ο πλούτος δεν είναι κακό να υπάρχει. Το πρόβλημα είναι ποιος τον απολαμβάνει. Ποιος διοικεί, τι σκέπτονται οι διοικούντες και σε τι αποβλέπουν. Η κοινωνικοποίηση πρέπει να είναι ο σκοπός του πλούτου της Εκκλησίας. Και η ανιδιοτελής προσφορά. Απολαμβάνο-

μεν οι Κληρικοί τα δυσμενή σχόλια των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης για όσα ήταν δυσάρεστα συμβαίνουν στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου του Αγίου Όρους. Δεν απολαύσαμε ποτέ τίποτε απ' όσα δυσάρεστα ακούμε για τον πλούτο της Εκκλησίας. Γιατί οι διοικούντες νομίζουν, ότι αυτοί είναι οι κληρονόμοι και οι διαχειριστές. Μέσα στον μισό αιώνα που υπηρετούμε πολλοί Κληρικοί δεν είδαμε ποτέ μα ποτέ να δείξουν οι Μητροπολίτες ευαισθησία για τη

και χώρο αναψυχής των Κληρικών και των οικογενειών των. Η απάντησή ήταν «έχετε το νου σας στα υλικά αγαθά και όχι στα πνευματικά». Τέτοια κοροϊδία και περιφρόνηση δεν τη χωρά ο νους του ανθρώπου. Αφού ο ίδιος καλοπερνούσε, πού να σκεφτεί ότι υπήρχαν τόσοι και τόσοι άνθρωποι που δεν είχαν τη δυνατότητα να βγουν έξω από το Λεκανοπέδιο της Αττικής. Ήταν Μακαριώτατος. Δηλαδή της αδιαφορίας...

Τα ΜΜΕ αγνοούν τον εφημεριακό κλήρο

Οι τηλεοπτικές εκπομπές που γίνονται σε μεγάλο βαθμό είναι υποκειμενικές. Δεν έχουν ως σκοπό να διορθώσουν τα κακώς κείμενα στο χώρο της Διοικήσεως της Εκκλησίας. Παίρνουν μερικά γεγονότα από το χώρο της Εκκλησίας, καθώς και μερικές αξιολογικές πράξεις και ενέργειες Κληρικών και τις γενικεύουν.

Απαξιωτικές για το θεσμό της Εκκλησίας είναι μερικές τηλεοπτικές εκπομπές, εφόσον παρουσιάζονται ως συνοδικές ενέργειες των Κληρικών. Αγνοούν σχεδόν οι πάντες, ότι από την περιουσία της Εκκλησίας ο Εφημεριακός Κλήρος απολαμβάνει τη χλεύη, τις ειρωνείες, τις κατακραυγές του κόσμου και τίποτε περισσότερο!

Επιτέλους, ας απολαύσουν και οι Κληρικοί και μάλιστα οι πολύτεκνοι έστω μερικά ψίχουλα από τον υποτιθέμενο πλούτο που λένε ότι υπάρχει.

Τα ΜΜΕ και ο Τύπος θέλουμε να ασκούν κριτική και προπαντός αντικειμενική και εποικοδομητική για το συμφέρον της Εκκλησίας.

Μαυροβουνίου Αμφιλόχιος: «Όχι ανεξαρτησία στο Κόσσοβο»

«Δεν έχει υπάρξει πιο επαίσχυντη πράξη στην ιστορία του Μαυροβουνίου από την απόφαση αυτής της κυβέρνησης να αναγνωρίσει την ανεξαρτησία του Κοσόβου», τόνισε ο Μητροπολίτης Μαυροβουνίου Αμφιλόχιος, σε συγκέντρωση που έγινε στην Ποντοκόριτσα, με αίτημα τη διεκδίκηση δημοψηφίσματος για την αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Κοσόβου. Η συγκέντρωση έγινε στις 15 Οκτωβρίου και ενώ η Κυβέρνηση είχε αναγνωρίσει το ανεξάρτητο Κόσσοβο, δημιουργώντας ένταση στις σχέσεις της με το Βελιγράδι. «Είναι δυνατόν το εθνικό μας συμφέρον να ταυτίζεται με την πσιώπιη μαχαίριά προς τα αδελφία μας;», αναρωτήθηκε ο κ. Αμφιλόχιος. «Η περίπτωση του Κοσόβου δεν είναι ζήτημα αριστερής ή δεξιάς πολιτικής, αλλά είναι ζήτημα τιμής και ζήτημα αξιοπρέπειας για τους Μαυροβούνιους», συμπλήρωσε ο Μητροπολίτης, σύμφωνα με τα όσα μετέδωσε η εφημερίδα «Πολίτικα» του Βελιγραδίου (16.10.2008).

Βέβαια τώρα, που η Ποντοκόριτσα βαδίζει πιο γρήγορα προς την Ε.Ε., μετά και τη βεβαιωμένη ανεξαρτησία της, δεν ξέρουμε πόσο πέραση έχουν τα λόγια του Μητροπολίτη, ο οποίος μίλησε για «εθνική προδοσία». Το σίγουρο είναι ότι όσο η Ευρώπη «ενώνεται», τόσο τα Βαλκάνια διαλύονται...

Κ. Μ.

Εκδήλωση για την εξωτερική ιεραποστολή στο Ηράκλειο

Το Τμήμα Εξωτερικής Ιεραποστολής της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης διοργανώνει φιλική εκδήλωση για την ενίσχυση των δραστηριοτήτων του την Κυριακή 14 Δεκεμβρίου 2008 και ώρα 7.00 το απόγευμα, στο ξενοδοχείο ΑΤΛΑΝΤΙΣ στο Ηράκλειο.

Προσκλήσεις συμμετοχής παρέχονται από το Βιβλιοπωλείο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης, Πλατεία Αγίου Μηνά στο Ηράκλειο, με κόστος 10 ευρώ η κάθε μία.

Τα 40χρονα του μητροπολίτη Καρυστίας

Εκδηλώσεις για τα 40 χρόνια αρχιερατείας του Σεβ. Μητροπολίτη Σεραφείμ διοργανώνουν η Μητρόπολη Καρυστίας και Σκύρου και ο Δήμος Κύμης. Το πρόγραμμα ξεκινά το Σάββατο 6 Δεκεμβρίου, με Μεγάλο Εσπερινό στις 5 μ.μ. στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αθανασίου. Την επομένη, στις 7 Δεκεμβρίου το πρωί, θα πραγματοποιηθεί Αρχιερατικό Συλλειτουργο και θα ακολουθήσει, στις 5 μ.μ., επίσημη τιμητική εκδήλωση στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου της Μητροπόλεως στην Κύμη.

«Θάνατος και πένθος»

Συζήτηση με θέμα: «Ψυχικός θάνατος και πένθος» διοργανώνεται αύριο, Παρασκευή 28 Νοεμβρίου 2008, στις 19.00, στο πατάρι των εκδόσεων «Αρμός», Μαυροκορδάτου 11, Αθήνα. Μιλούν και συζητούνται με το κοινό οι: Δημήτρης Κυριαζής, Δρ. Ιατρικής, ψυχίατρος-ψυχαναλυτής και π. Σταύρος Κοφινάς, Δρ. Κλινικής Ψυχολογίας, ψυχοθεραπευτής, συγγραφέας.

40ήμερο Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Κωνσταντίνου Πάντου

Την Κυριακή 14 Δεκεμβρίου και μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, θα τελεστεί το 40ήμερο μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του Κωνσταντίνου Πάντου, του μικρού αδελφού του αγαπητού φίλου, συνεργάτη της «Χ» και αδελφού μας, στον Ιερό ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Κυνοσάργους Αθήνας (περιοχή «Νέος Κόσμος»). Η προσευχή όλων μας προς το Ζωοδότη Χριστό μας να αναπαύει την ψυχή του μικρού Κωνσταντίνου και να χαρίζει υπομονή και κουράγιο στην οικογένεια του αδελφού μας Δημήτρη.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ Χ.Δ. ΣΤΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

Βήμα ανοικτού-δημοκρατικού διαλόγου και όχι πολυφωνικού μονολόγου

Από αριστερά ο Κώστας Μοράρας, ο Πρόεδρος της Χ.Δ. Μανώλης Μηλιαράκης, ο νομικός Γιάννης Ζερβός και ο φιλόλογος Θεόδωρος Παντούλας

Ο πρόεδρος της Χ.Δ. Μανώλης Μηλιαράκης άνοιξε τις εργασίες της Συνδιάσκεψης με τον παρακάτω χαιρετισμό, που έδωσε ταυτόχρονα και το σκοπό της.

Αγαπητοί φίλες και φίλοι,

Το Κίνημα της Χ.Δ. και η εφημερίδα του «Χ» ευχαριστούν θερμά όλους εσάς, που ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μας να μετράσετε στη σημερινή συνάντηση-συνδιάσκεψη.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τους εκλεκτούς εισηγητές για το αυξημένο ενδιαφέρον τους να καταθέσουν τις υπεύθυνες επιστημονικές μελέτες, αναλύσεις και προτάσεις τους στην Ανοικτή Συνδιάσκεψη που πραγματοποιούμε.

Η συνάντησή μας οργανώνεται από την εφημερίδα «Χ» της Χ.Δ. με απόφαση του ΣΤ' Συνεδρίου μας τον Ιούνιο του 2007, δεν έχει όμως κομματικό χαρακτήρα. Συνειδητά επιδιώξαμε το Βήμα της Συνδιάσκεψης να είναι πομπός όχι ενός πολυφωνικού μονολόγου, αλλά ενός πλούσιου σε σκέψεις, προβληματισμούς και προτάσεις δημοκρατικού ανοικτού διαλόγου.

Αγαπητοί, φίλες και φίλοι

Το θέμα της Συνάντησής μας: «Μεταρρυθμιστική Συνθήκη, πολιτικοοικονομικές εξελίξεις στην Ε.Ε. και τα προβλήματα του ελληνικού λαού» ήταν επίκαιρο την περίοδο που το επιλέξαμε, αλλά κατά συγκυρία είναι εξίσου, ίσως και περισσότερο, επίκαιρο και ενδιαφέρον τώρα που ο μύθος της «πάνσοφης» και αυτορρυθμιζόμενης αγοράς του φιλελευθερισμού καταρρέει παταγωδώς και εναγωνίως αναζητείται εναλλακτική πολιτική δόμησης των κρατών και της Ε.Ε.

Λόγοι που υπαγόρευαν την απόφασή μας για τη σημερινή Συνδιάσκεψη ήταν και παραμένουν:

- Η διαπίστωση ότι τόσο στην Ε.Ε., όσο και στη χώρα μας, υπάρχει σοβαρό έλλειμμα υπεύθυνης ενημέρωσης και ουσιαστικής δημοκρατίας. Έτσι, ένα κεφαλαίο σημασίας κείμενο, όπως

η Μεταρρυθμιστική Συνθήκη, εγκρίνεται από τα Εθνικά Κοινοβούλια και όχι από τους λαούς της Ε.Ε. με δημοψήφισμα.

Η έγκριση αυτή γίνεται, —στην Ελλάδα έχει ήδη γίνει— χωρίς την παραμικρή ενημέρωση του λαού για τους βασικούς έστω άξονες της Μεταρρυθμιστικής Συνθήκης. Θεωρείται επίσης βέβαιο ότι η πλειονότητα ακόμη και των βουλευτών που την υπερψήφισαν αγνοούν το περιεχόμενό της.

Αυτό το αίτημα της ενημέρωσης για το μέλλον που ετοιμάζουν οι ευρωπαϊκές ελίτ για τους λαούς της Ευρώπης, χωρίς αυτούς, έχουμε ως εφημερίδα και ως Κίνημα Αρχών τη βούληση να υποστηρίξουμε.

Δεν τρέφουμε, βέβαια, αυταπάτες για το μέγεθος του βεληνεκού της φωνής μας.

Δεν ξχνάμε όμως ότι και την περίοδο της Δικτατορίας μια μνηϊαία διαείλιδη εφημερίδα με μοναδικά όπλα της τη φωνή της Αλήθειας, την ανιδιοτέλεια, τη συνέπεια, την αγωνιστικότητα και τον κρυστάλλινο σε καθαρότητα λόγο του αείμνηστου Νίκου Ψαρουδάκη, έγινε η δεκαπενθήμερη φωνή της Αντιδικτατορικής Αντίστασης όλου του πολιτικού φάσματος, με κυκλοφορία δεκάδων χιλιάδων φύλλων και απήχηση όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και στην Ευρώπη.

Όπως τότε λοιπόν, έτσι και τώρα, προσδοκούμε η «Χ» με την υπεύθυνη ενημέρωση της αρθρογραφίας και σχολιογραφίας της για το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, και σε συνεργασία με όμορους πνευματικούς, πολιτιστικούς, κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς, να συντελέσει στην αφύπνιση, το συναγερμό συνειδήσεων και τη συντονισμένη ενεργοποίηση του Έλληνα πολίτη για τα όσα σκέπτονται και σχεδιάζουν άλλοι, πριν από αυτόν και χωρίς αυτόν.

Ένας άλλος λόγος που καθιστά επίκαιρη και ενδιαφέρουσα τη Συνδιάσκεψή μας είναι το γεγονός των επικείμενων Ευρωεκλογών τον Ιούνιο του

2009.

Με τις εισηγήσεις που θα παρουσιαστούν, είναι βέβαιο ότι η Συνδιάσκεψή μας θα γίνει χώρος γόνιμης συνάντησης και όσμωσης αναλύσεων και προτάσεων διαφόρων αφετηριών και κατευθύνσεων.

Έτσι, θα δοθεί η δυνατότητα να συνθέσουμε ένα σύνολο τεκμηριωμένων εκτιμήσεων και προτάσεων για όντως πολιτική και όχι στενά κομματική ενημέρωση του λαού σχετικά με:

— Ποια Ευρώπη οικοδομείται από τις διάφορες Συνθήκες και ποια Ευρώπη θέλουμε.

— Πώς και σε ποιο βαθμό μπορούμε να προωθήσουμε και να υποστηρίξουμε θεμελιώδη αιτήματα:

- Για τα Εθνικά μας Δίκαια.
- Για την Κοινωνική Δικαιοσύνη.
- Για το Κοινωνικό Κράτος και το Κράτος Πρόνοιας.
- Για την Εργασία.
- Για την Παιδεία και τον Πολιτισμό.
- Για την Περιφέρεια, που μαραζώνει και τις πόλεις που πνίγονται στην πολιτιστική υποβάθμιση, την εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά.
- Για το οικοσύστημα, που θυσιάζεται στο βωμό του κέρδους με μοχλό τη μίζα, τη διαφθορά και τη νομοθεσία των πολλών παραθύρων.
- Να απαιτήσουμε την εφαρμογή της συνταγματικής διάταξης για σύνταξη και ψήφιση νόμου σχετικού με τη διεξαγωγή δημοψηφισμάτων. Αποτελεί πολιτικό εμπαιγμό να παρουσιάζονται κόμματα, που να κόπτονται για τη δημοκρατία και τα ίδια να αρνούνται το θεσμό του δημοψηφίσματος και ως κυβέρνηση να μην υλοποιούν τις σχετικές συνταγματικές απαιτήσεις.

Αγαπητοί φίλες και φίλοι,

Με τις εισαγωγικές αυτές σκέψεις χαιρετίζω εκ μέρους του Π.Γ. της Χ.Δ. και της Επιτροπής της «Χ» όλους σας, σας ευχαριστώ για τη συμμετοχή σας στη σημερινή ανοικτή Συνδιάσκεψη και κηρύσσω την έναρξη των εργασιών της.

Με πλήρη επιτυχία η Σ

Σημαντική επιτυχία σημείωσε η διήμερη Συνδιάσκεψη της «Χ», με θέμα: «Μεταρρυθμιστική Συνθήκη και Πολιτικο-οικονομικές εξελίξεις στα ευρωπαϊκά προβλήματα του ελληνικού λαού».

Με 14 εισηγήσεις σε ισάριθμα θέματα, δόθηκε η δυνατότητα να παρουσιαστούν αναλύσεις, σκέψεις, προβληματισμοί και προτάσεις για όλα τα ζητήματα που άπτονται των σχέσεων Ε.Ε. και Ελλάδας.

Διεθνείς σχέσεις, εθνικά θέματα, Βαλκάνια και Ρωσία, μετανάστευση, δικαιώματα των εργαζομένων, κράτος πρόνοιας, έλλειμμα δημοκρατίας, το βασικό δόγμα της παγκοσμιοποίησης, φιλελευθερισμός και περιβάλλον, Ορθοδοξία και Ε.Ε., Ελλάδα και Ευρώπη, Παράδοση, πολιτισμός, παιδεία, αγροτική

πολιτική και ανάπτυξη της υπαίθρου, ήταν τα ζητήματα που εξετάστηκαν μέσα σε κλίμα δημοκρατικού διαλόγου και ήρεμου προβληματισμού.

Οι εργασίες της Συνδιά-

σκεψης άρχισαν, όπως είχε προγραμματιστεί, στη φιλόξενη αίθουσα της Ελληνοβρετανικής Εκπαιδευτικής και Αναπτυξιακής Εταιρείας, την Πέμπτη 20 Νοεμβρίου στις 5.30 το απόγευμα και τελείωσαν στον ίδιο χώρο την Παρασκευή 21 Νοεμβρίου στις 10 το βράδυ.

Ο Πρόεδρος της Χ.Δ. Μανώλης Μηλιαράκης άνοιξε τη Συνδιάσκεψη με ολιγόλεπτο χαιρετισμό και ο ίδιος έκλεισε τις εργασίες της με την εισήγηση του στο θέμα: «Ευρωεκλογές 2009. Προτάσεις και άξονες διεκδικητικής πολιτικής για μια διακήρυξη αρχών και θέσεων εν όψει των Ευρωεκλογών».

Σε άλλη στήλη καταχωρούμε τα βασικά σημεία της εισήγησης του προέδρου της Χ.Δ.

Σε επόμενα φύλλα της «Χ» θα ακολουθήσουν και άλλες σχετικές καταχωρήσεις. Πολιτική βούληση της Χ.Δ. είναι να εκδοθεί ένας ειδικός τόμος με όλες τις εισηγήσεις και παρεμβάσεις. Είναι βέβαιο ότι όχι απλώς

Μύθος η προστα

του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ*

Ένας από τους πρώτους παιδαριώδεις μύθους που διέδωσαν οι υπέρμαχοι της ένταξής μας στην Ε.Ε. ήταν η εγγύηση που αυτή θα μας παρέχει σε θέματα ασφάλειας και ακεραιότητας. Ο μύθος απεδείχθη θλιβερά αποκοιμιστικός, καθώς τμήμα του λαού μας, υπό την επιρροή των δυτικοφρόνων, εξακολουθεί να τον αποδέχεται ως αλήθεια! Η Ε.Ε. κατ' αρχήν εξακολουθεί να παραμένει ένα συνονθύλευμα κρατών με αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα. Συνεπώς ακόμη και να υπήρχε καλή θέληση, δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις υιοθέτησης κοινής στρατηγικής και, κατά συνέπεια, κοινής εξωτερικής πολιτικής.

Πέρα από τις άλλες αδυναμίες της η Ε.Ε. περιλαμβάνει κράτη, τα οποία ευρίσκονται υπό τον άμεσο έλεγχο των ΗΠΑ, όπως οι Βαλκανικές χώρες, μνηδές της χώρας μας εξαιρουμένης, καθώς και χώρες της πρώην ΕΣΣΔ ή του π. Συμφώνου της Βαρσοβίας. Βέβαια, θα μπορούσε να τεθεί το ερώτημα, αν υπάρχει χώρα της Ε.Ε., η οποία

είναι πλήρως απαλλαγμένη από τον αμερικανικό έλεγχο. Κάποιες ισχυρές θεωρούμενες χώρες είναι σε θέση να αντιταχθούν απλώς στις αμερικανικές απαιτήσεις, μόνον όταν θίγονται καίρια τα συμφέροντά τους, όπως συνέβη πρόσφατα στο Βουκουρέστι.

Αμερικανοί και ενδοτισμός των πολιτικών

Υπό τις καταστάσεις αυτές και δεδομένου του ότι η αμερικανική πολιτική ευνοεί τη διάλυση των κρατών της Βαλκανικής και το σχηματισμό μικρών και ανίσχυρων προτεκτοράτων, είναι κατανοητό, γιατί οι Αμερικανοί καταπατούν τα εθνικά μας δικαιώματα και συμπαράσχουν και πολλούς ευρωπαϊκές χώρες, όχι πάντοτε εξ ιδεολογίας ανθελληνικές, όπως τείνουμε να πιστέψουμε, να πράξουν το ίδιο. Πέραν των άλλων πρέπει να τονίσουμε ότι ο ελληνικός λαός, σε αντίθεση προς τις πολιτικές του ηγεσίες, έχει εκδηλωθεί κατ' επανάληψη κατά των αμερικανικών επεμβάσεων (Σερβία, Αφγανιστάν, Ιράκ). Αυτό οι Αμερικανοί δεν το λησμονούν. Δεν τους αρκεί ο έλεγχος της ηγεσίας μιας χώρας, θέλουν και το λαό της χειρο-

Συνδιάσκεψη της «Χ» για την Ε.Ε.

Από αριστερά ο καθηγητής Ηλίας Νικολόπουλος, ο καθηγητής Γιάννης Γραμματικάκης και ο καθηγητής Στυλιανός Περράκης

θα διαβαστεί αλλά θα μελετηθεί ο τόμος αυτός, γιατί χωρίς εξαίρεση όλες οι εισηγήσεις ήταν άκρως ενδιαφέρουσες. Ορισμένες μάλιστα, όπως του Αλέξη Μητρόπουλου, του Νικήτα Αλιπρά-

ντη, του Νίκου Ντάσιου, του Παύλου Καρανικόλα, του Ηλία Νικολόπουλου, του Νίκου Λεοντόπουλου και άλλες, περιέχουν συγκλονιστικά στοιχεία τόσο για το σήμερα, όσο και για το αύριο

της Ε.Ε., που δεν διαγράφεται καθόλου ευσιώων.

Η έκδοση του τόμου θα εξαρτηθεί από το έμπρακτο ενδιαφέρον των συνδρομητών της «Χ» των μελών και των φίλων της Χ.Δ. Ίδωμεν!

Ισία των εθνικών δικαίων

κροτητή!

Στα μειονεκτήματα εξαιτίας της ευρωπαϊκής πολιτικής πρέπει να προστεθούν και ο διαρκής ενδοτισμός των δυτικοφρόνων κυβερνήσεων μετά τη λήξη του Β' παγκοσμίου πολέμου. Οι Αμερικανοί και οι συνοδοιπόροι τους στην Ε.Ε. ασκούν διαρκώς πιέσεις στην εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση, ακριβώς επειδή γνωρίζουν ότι ο εθισμός στον ενδοτισμό είναι το κύριο γνώρισμά της. Από την άλλη ο λαός αγανακτεί από την προκλητικότητα των γειτόνων μας, αδυνατώντας να κατανοήσει, ότι αυτή ενθαρρύνεται από τους πάτρωνές τους. Περιορίζεται ο λαός μας στο να εκτονώνεται με μερικές βρισιές και δεν αισθάνεται το χρέος να στραφεί κατά των ενδοτικών κυβερνήσεων, τις οποίες στηρίζει με

ιδιαίτερο φανατισμό, ως οπαδός.

Πώς κινδυνεύει η εθνική μας ασφάλεια;

Η εθνική μας ασφάλεια διακυβεύεται κατά πολλούς τρόπους. Ο πρώτος είναι το ενδεχόμενο να εμπλακούμε σε πολεμική σύρραξη με τους γείτονες, αν κάποτε αποκτήσουμε αξιοπρεπή κυβέρνηση. Με ενδοτικές κυβερνήσεις δε διατρέχουμε κίνδυνο και αυτό το αντιλαμβάνεται ο λαός μας, ο οποίος υποκύπτει με την πάροδο του χρόνου στη λαγνεία της ευμάρειας. Ο δεύτερος τρόπος είναι η περαιτέρω δημογραφική συρρίκνωση. Αν συνεχίσουμε να εμφανίζουμε το σημερινό δείκτη γεννητικότητας, τότε δεν έχει νόημα να στενίζουμε το μέλλον. Η ι-

στορία δε σέβεται τους λαούς που το μόνο που προβάλλουν είναι οι προγονικές δάφνες. Ο τρίτος τρόπος είναι η αθρόα είσοδος μεταναστών με τη βοήθεια του τουρκικού κράτους και των κυκλωμάτων δουλεμπορίου, υπό το αδιόφορο βλέμμα των Ευρωπαίων (και όχι μόνο ημών), οι οποίοι ένοχοι όντες για την καταλήστευση των φτωχών και καταφρονεμένων, δε συνειδητοποιούν τις κοινωνικές επιπτώσεις και ενδιαφέρονται μόνο για την εξυπηρέτηση του μεγάλου κεφαλαίου μέσω των φθηνών εργατικών χειρών. Βέβαια ο μεγάλος μύθος περί αφομοίωσης των μεταναστών, λόγω ανωτερότητας του δυτικού πολιτισμού, έχει από δεκαετίες καταρριφθεί, πλην οι Ευρωπαίοι ιθύνοντες αναπαύονται τρεφόμενοι με ψευδαισθήσεις. Οι φτωχοί κάποτε θα λάβουν εκδίκηση για τα εις βάρος τους εγκλήματα της Δύσης. Θα είναι τραγικό για μας να υποστούμε τις συνέπειες, επειδή οι δυτικοφρόνες εκσφενδόνισαν το σύνθημα «ανήκομεν εις την Δύσιν».

(*) Παρέμβαση στο θέμα της Συνδιάσκεψης «Η στάση της Ε.Ε. στα εθνικά μας θέματα και η ελληνική πολιτική».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗ ΠΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΑ

Αλλαγή πλεύσης με υπεύθυνες προτάσεις

Με θετικό πρωταγωνιστικό ρόλο σε όλες τις κρίσιμες φάσεις του αγώνα του Κυπριακού Ελληνισμού, από την εποχή της ΕΟΚΑ μέχρι και σήμερα, επίτιμος πρόεδρος της ΕΔΕΚ, ένας όχι μόνο πολιτικός αλλά και πνευματικός ταγός τού καθ' όλου Ελληνισμού, ο Βάσος Λυσσαριδής, με επιστολή του στον πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας Δημήτρη Χριστόφια, αμφισβητεί την ορθότητα της σημερινής πολιτικής πορείας του Κυπριακού και προτείνει συγκεκριμένη εναλλακτική γραμμή πλεύσης.

Η επιστολή εστάλη στις 27 Οκτωβρίου 2008 χωρίς δυστυχώς να τύχει απαντήσεως, γεγονός που δείχνει, αν μη τι άλλο, έλλειψη στοιχειώδους σεβασμού στο πρόσωπο και στους αγώνες ενός ηγέτη, που η όλη πολιτεία του ήταν ανιδιοτελής διακονία στην πατρίδα και το λαό που τον γέννησε.

Ταυτόχρονα, η απουσία απαντήσεως δείχνει και την απουσία πολιτικής βούλησης, εκ μέρους της Προεδρίας για ουσιαστικό δημοκρατικό διάλογο. Έτσι, στις 18 Νοεμβρίου ο Βάσος Λυσσαριδής οδηγήθηκε στην απόφαση να δώσει στη δημοσιότητα την εν λόγω επιστολή «επειδή», όπως δήλωσε, «πιστεύω ότι θα είναι πολύ ωφέλιμη για την εξέλιξη του εθνικού μας προβλήματος η αποσαφήνιση θέσεων και ότι ο διάλογος είναι χρήσιμος».

Δυστυχώς, και πάλι τα λεγόμενα ΜΜΕ έθαψαν κυριολεκτικά όχι μόνο το περιεχόμενο της επιστολής, αλλά και την απλή είδηση της ύπαρξής της! Εξαίρεση το ΠΑΡΟΝ του Μάκη Κουρή, που να μην δεν τη δημοσίευσε ολόκληρη, αλλά την παρουσίασε με τρόπο που να γίνεται απολύτως σαφές ότι ο Λυσσαριδής διαφώνει πλήρως με τη γραμμή Χριστόφια.

Να τονίσουμε ότι η επιστολή διακρίνεται από το υψηλού επιπέδου πολιτικό ήθος και την υπεύθυνη τεκμηρίωση των αναλύσεων και προτάσεων που περιέχει.

Η ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗ, μόνη αυτή, τη δημοσιεύει ολόκληρη, γιατί εκτιμά ότι πρόκειται για ένα ιστορικό ντοκουμέντο. Ευχόμαστε μονάχα να

μην επαναληθευτούν, από τις εξελίξεις που θα ακολουθήσουν, οι επισημάνσεις της, που τόσο αγνοήθηκαν από την Κυπριακή ηγεσία.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

27 Οκτωβρίου, 2008

Προς
Πρόεδρο Κυπριακής
Δημοκρατίας
κ. Δημήτρη Χριστόφια

Η αγωνία μου για την πορεία του Κυπριακού υπαγορεύει αυτή μου την ενέργεια. Άλλωστε, είχα δηλώσει στο Εθνικό Συμβούλιο ότι θα σας αποστείλω τις θέσεις μου αναφορικά με τους χειρισμούς του Κυπριακού.

Ο σύμβουλος του κ. Ταλάτ (Οζντίλ Ναμί) και ανώτατοι Ελληνοκύπριοι αξιωματούχοι καταθέτουν ότι ουσιαστικά η λύση έχει τροχοδρομηθεί στη βάση του κοινού ανακοινωθέντος της πρώτης συνάντησης.

Από την άλλη, δημοσίως γίνεται αναφορά σε έλλειψη γεφυρών επί των ουσιαστικών.

Τι συμβαίνει;

Είναι γεγονός ότι στο κοινό ανακοινωθέν Χριστόφια - Ταλάτ γίνεται αναφορά σε ελληνοκυπριακό και τουρκοκυπριακό κράτος, που θα συνεταιρισθούν για δημιουργία ομόσπονδης κυβέρνησης.

Είμαι βέβαιος ότι θα συμφωνείτε μαζί μου ότι επρόκειτο για αδόκιμη δήλωση, στην προσπάθεια σας συντήρησης του κλίματος. Άλλωστε το γεγονός ότι και-

ρετίσθηκε, από τη δική μας πλευρά, η μη συμπερίληψη της στο κείμενο του Ο.Η.Ε. αποτελεί παραδοχή του σφάλματος. Ευκόλως μπορεί να προβληθεί και τώρα από τη δική μας πλευρά ότι είναι αδιανόητος ο φυλετικός διαχωρισμός, που συγκρούεται με κάθε έννοια δικαίου.

Αδιανόητη η εγκαθίδρυση φυλετικών κρατών (Μπαπτουστάνς).

Η συνεχής αναφορά σε συνεταιρισμό επιτρέπει συνένωση της εκτροπής. Αυτό το θέμα έχει διευθετηθεί από το 1964.

Όταν οι Τουρκοκύπριοι, πιεζόμενοι από την Άγκυρα, εγκατέλειψαν τα πολιτειακά σώματα, προβλήθηκε από τουρκικής πλευράς η άποψη ότι δεν υπάρχει πια Κυπριακή Δημοκρατία, γιατί κάθε πλευρά (Ελληνοκυπριακή και Τουρκοκυπριακή) έχει το δικό της μέρος στην κρατική οντότητα.

Ολόκληρη η ανθρωπότητα απέρριψε την τουρκική θέση και αναγνώρισε ως κυβέρνηση της Κύπρου (ολόκληρου του λαού και ολόκληρης της γεωγραφικής επικράτειας) την Κυβέρνηση Μακαρίου και όλες τις μετέπειτα Κυπριακές Κυβερνήσεις.

Συμμετοχή ναι, συνεταιρισμός όχι

Άλλο εγγυημένη συμμετοχή στα πολιτειακά όργανα και άλλο συνεταιρισμός.

Ούτε αλλοιώνει την εικόνα το αν αυτή η διευθέτηση

Αλλαγή πλεύσης με υπεύθυνες προτάσεις

Συνέχεια από τη σελ. 7

θα είναι το τελικό προϊόν ή η έναρξη της διαδικασίας. Με σαφήνεια πρέπει να εμείνουμε σε λύση εναρμονισμένη με το Διεθνές Δίκαιο και το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Άλλωστε, αυτή είναι και η εντολή του λαού, στηριγμένη στις προεκλογικές διακηρύξεις και δεσμεύσεις. Αυτή η τοποθέτηση με σαφείς στόχους δεν μας οδηγεί σε απομόνωση. Τουναντίον δημιουργεί προοπτικές συμμαχιών.

Η κυριαρχία πηγάζει από το σύνολο του λαού. Διττή πηγή κυριαρχίας ("κράτη", κοινότητες, ομάδες) στην ουσία καθιστούν την κυριαρχία διττή έστω και αν συνταγματικές πρόνοιες αναφέρονται σε μια και μόνη τελική κυριαρχία.

Ούτε είναι δυνατή υπό οιασδήποτε συνθήκες η αποδοχή, εκ περιτροπής, προεδρίας, πολύ περισσότερο χωρίς καν να έχει συμφωνηθεί ο τρόπος εκλογής (κοινοί εκλογικοί κατάλογοι, κ.λπ.). Η a priori νομιμοποίηση του εγκλήματος του εποικισμού, που είχε στόχο τη δημογραφική αλλοίωση μιας χώρας, είναι επίσης άστοχη.

Η εκλογή σας χαιρετίστηκε από πολλά κέντρα αποφάσεων, που σας πίστωναν (ορθώς) με καλή θέληση για λύση του Κυπριακού. Ασχέτως αν πιστεύω ότι η καλή θέληση της δικής μας πλευράς δεν απουσίαζε ποτέ.

Και είναι κατανόητη η προσπάθεια σας να συντηρήσετε αυτό το κλίμα.

Όμως είμαι βέβαιος ότι συμφωνείτε ότι αυτό δεν σημαίνει παραβίαση αρχών, τις οποίες διακηρύξατε προεκλογικά και οι οποίες αποτελούν το δεσμευτικό σας πρό-

γραμμα έναντι του λαού.

Δηλαδή για λύση που να διασφαλίζει την ενότητα του χώρου, του κράτους, της οικονομίας, και των θεσμών, τις βασικές ελευθερίες και τα δικαιώματα όλων των πολιτών, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος όλων των προσφύγων για επάνοδο στις πατρογονικές εστίες και περιουσίες τους. Θα αποκλείει εγγυητικά δικαιώματα και στρατιωτική παρουσία ξένων χωρών και θα τερματίζει τον εποικισμό.

Πρέπει να υπάρξει αναίρεση ή διόρθωση δηλώσεων που είναι δυνατό να ερμηνευθούν ως παρεκκλίσεις από την διακηρυχθείσα γραμμή λύσης, που πρέπει να είναι πλήρως εναρμονισμένη με το Διεθνές Δίκαιο και το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Πρόβλημα εισβολής, εθνικάθαρσης και κατοχής

Όλοι μας συμφωνούμε ότι το Κυπριακό είναι θέμα εισβολής, εθνικάθαρσης, κατοχής με αντίπαλη πλευρά την Τουρκία και όχι τους Τουρκοκύπριους, που στην ουσία είναι θύματα της Τουρ-

κικής επεκτατικής πολιτικής.

Κυπριακή όμως λύση μπορεί να αναζητηθεί μόνο με τον τερματισμό της κατοχής και τον αποκλεισμό κηδεμονίας της Τουρκίας. Άλλωστε, δυστυχώς στην πρωτοκαθεδρία των Τουρκοκυπρίων θα βρίσκονται δοτές ηγεσίες.

Άλλο η διασφάλιση των δικαιωμάτων-προνομίων των Τουρκοκυπρίων και άλλο η συντήρηση «δικαιωμάτων» ξένων χωρών (Τουρκίας) που στην ουσία στρέφονται και εναντίον των δικαιωμάτων των Τουρκοκυπρίων.

Η άποψη ότι τα εγγυητικά δικαιώματα της Τουρκίας πηγάζουν από τις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου, δυνάμει των οποίων εγκαθιδρύθηκε η Κυπριακή Δημοκρατία και δεν τίθενται υπό αμφισβήτηση, δεν έχει καμιά βάση. Η Κύπρος ήταν τότε αποικία και συμφωνίες που επιβάλλονται από την αποικιοκρατική δύναμη δεν είναι νόμιμες δυνάμει αποφάσεων του Ο.Η.Ε. Τώρα η Κύπρος είναι μέλος της Ε.Ε. και είναι αδιανόητη η ύπαρξη κηδεμόνων για μια ευρωπαϊκή χώρα.

Σχέδια χειρότερα από τη διχοτόμηση

Αγαπητέ πρόεδρε,

Στόχος δεν είναι η άσκηση κριτικής αλλά η διόρθωση και πλήρης διασαφήνιση πορείας. Έτσι στην ουσία αποτελεί θετικό εργαλείο και για σας.

Γίνεται αναφορά σε ομοσπονδία και υπενθυμίζω ότι σε ομοσπονδιακά συστήματα το κατάλοιπο εξουσίας ανήκει στην κεντρική εξουσία. Έτσι είναι αδόκιμη η μελέτη των εξουσιών της κεντρικής διοίκησης.

Η εμμονή σε λύση εναρμονισμένη με το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο όχι μόνο δεν αποστερεί τους Τουρκοκύπριους των προνομίων τους αλλά τα κατοχυρώνει, εντάσσοντας τα σ' ένα σύστημα δίκαιο, λειτουργικό και βασισμένο στον σεβασμό των βασικών ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων των πολιτών, που κατοχυρώνονται ακόμα και στις συμφωνίες κορυφής Μακαρίου-Ντενκτάς και Κυπριανού-Ντενκτάς, στις οποίες γίνεται συνεχής αναφορά.

Προτάσεις

Συνοψίζοντας καταλήγω στις πρακτικές εισηγήσεις.

Αν συμφωνείτε ότι πρέπει να εγκαταλειφθούν οποιεσδήποτε παρεκκλίσεις και δεδομένου ότι οι πάγιες Τουρκικές θέσεις στηρίζονται σε δύο κράτη και δύο λαούς κ.λπ., φοβούμαι ότι το αδιέξοδο είναι προβλεπτό. Γι' αυτό πρέπει να αναληφθεί:

(α) Άμεση εκστρατεία ενημέρωσης (από όλες τις δυνάμεις που απορρίπτουν λύση στη βάση Ελληνοκυπριακού και Τουρκοκυπριακού Κράτους, συνεταιρισμού κ.λπ.)

(β) Να απαιτήσουμε συμμόρφωση της Τουρκίας προς τις υποχρεώσεις της, άλλως να μη επιτρέψουμε ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας à la carte.

(γ) Να δημιουργήσουμε τις, όσο το δυνατό, ευρύτερες συμμαχίες μέσα στην Ε.Ε. (Γαλλία, Αυστρία και άλλοι)

(δ) Να αξιοποιήσουμε τις υπάρχουσες, ειδικά με Ρωσία και Κίνα, που είναι και μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας

(ε) Να είμαστε σαφείς στις διεκδικήσεις μας.

(ζ) Να διαφυλάτουμε πρακτικά την κυριαρχία, που είναι σύμφυτη με το Κράτος.

(η) Να υπάρχει συντονισμός με την Ελλάδα στο κυβερνητικό αλλά και τα άλλα επίπεδα.

(θ) Να αξιοποιήσουμε τη γεωστρατηγική μας σημασία.

(ι) Να αναθερμάνουμε τις σχέσεις μας με τις χώρες της περιοχής.

(ια) Πολιτική επαναπροσέγγισης είναι να πείσουμε τους Τουρκοκύπριους, ότι η ουσιαστική επαναπροσέγγιση προϋποθέτει ελεύθερη από ξένου πατρίδα.

(ιβ) Να ενισχύσουμε την άμυνα μας. Η λύση θα διασφαλισθεί δια της πολιτικής. Όμως πολιτική γυμνή από άμυνα είναι ανίσχυρη.

Είμαι βέβαιος ότι θα συμφωνείτε ότι για τις ουσιαστικές διαμέτρους της συζήτησης πρέπει να τηρείται ενήμερος ο Λαός. Αυτό δεν σημαίνει, όπως ελέχθη, διάλογο από αέρος, αλλά εμπλοκή του λαού, του οποίου κρίνεται η τύχη, επί της ουσίας των διαπραγματεύσεων, διότι δεν νοείται εντολή εν λευκώ.

Είναι γεγονός ότι ο χρόνος πιέζει. Ότι η χρονιότητα δημιουργεί τάσεις μονιμότητας του απαράδεκτου status quo. Όμως τα προτεινόμενα σχέδια είναι χειρότερα και από τη διχοτόμηση, γιατί ισοδυναμούν με διχοτόμηση και επι-

κυριαρχικά δικαιώματα της Τουρκίας σ' ολόκληρη την Κυπριακή Επικράτεια.

Κύριε πρόεδρε,

Πιστεύω ότι θα έχετε την πλήρη συμπαράσταση του λαού σε μια γραμμή λύσης σύμφωνης με τις προεκλογικές δεσμεύσεις, χωρίς παρεκκλίσεις.

Θα συμφωνείτε, όπως άλλωστε επανειλημμένα έχετε διακηρύξει, ότι στόχος είναι η εξεύρεση λύσης, αλλά όχι οποιασδήποτε λύσης.

Δρ Βάσος Λυσσαρίδης

Υ.Γ. Αυτή η επιστολή δεν είναι εμπιστευτική.

68 χρόνια από την απελευθέρωση της Κορυτσάς

της Ηλέκτρας Κίκη, δικηγόρου

Στις 22 Νοεμβρίου συμπληρώθηκαν 68 χρόνια από την απελευθέρωση της Κορυτσάς (22 Νοεμβρίου 1940), από την τελευταία σπουδαία νίκη του Ελληνικού Στρατού στο βορειοηπειρωτικό μέτωπο, μετά από πολυσήμερο αγώνα.

Η Κορυτσά παραμένει ελληνική στο πέρασμα των αιώνων, πράγμα που αποδεικνύεται περίτρανα από το στοιχείο της γλώσσας, της θρησκείας και της ελληνικής συνείδησης. Η διαστρέβλωση αυτής της αλήθειας και η μη αναγνώριση των Ελλήνων, από το αλβανικό κράτος, ως Εθνικής Μειονότητας συνεχίζει ακόμη και σήμερα να παραπλανεί και να αλλοιώνει την εθνική της ταυτότητα.

Το ελληνικό μεγαλείο που ξεπροβάλλει από την Κορυτσά γίνεται ευκρινώς αντιληπτό

από τους μεγάλους Ευεργέτες της, τα ήθη και έθιμα που κατακλύζουν τους κατοίκους της, καθώς και από τη συμμετοχή τους στους σκληρούς αγώνες για την απόκτηση της ελευθερίας τους.

Οι Κορυτσαίοι είναι άνθρωποι της γνώσης, με μακραίωνη ελληνική παιδεία, διότι η Κορυτσά, στην περίοδο της Τουρκοκρατίας, αποτελούσε το προπύργιο του Ελληνισμού. Η αγάπη των Κορυτσαίων για το γενέθλιο τόπο μεταγγίζεται και στους απόδημους, οι οποίοι ενισχύουν έμπρακτα την πατρική γη.

Η ιστορική Κορυτσά, με τις δικές της νίκες, που σημάδεψαν την ιστορία της (7 Δεκεμβρίου 1912 στη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων και 22 Νοεμβρίου 1940 στον ελληνοϊταλικό πόλεμο), έγραψε με χρυσά γράμματα τη δική της εποποιία.

Οι Κορυτσαίοι συνεχίζουν να δίνουν αγώ-

νες και με την αμέριστη συμπαράσταση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αλβανίας Αναστασίου, κατόρθωσαν να ανεγείρουν περίλημπρο ναό στο κέντρο της πόλης, πράγμα που έμοιαζε ακατόρθωτο στην πολύχρονη

περίοδο του σκληρού δικτατορικού καθεστώτος του Χότζα. Ακόμη και τα χρόνια που ακολούθησαν μετά την κατάρρευσή του, δεν ήταν τόσο εύκολα (όπως άλλωστε και σε άλλες περιοχές της Βορείου Ηπείρου), αφού οι Έλληνες της Κορυτσάς παρέμειναν στη συσκότιση της καταπίεσης του αλβανικού καθεστώτος, με αποτέλεσμα να παραβιάζονται τα στοιχειώδη δικαιώματά τους.

Ο αγώνας των μορφωμένων κατοίκων της Κορυτσάς για την εκπαίδευση, σε συνεργασία με την ελληνική κυβέρνηση, δικαιώθηκε με τη λειτουργία του ελληνικού σχολείου «Ομηρος».

Ο 21ος αιώνας βρίσκει τους Κορυτσαίους ικανούς να διεκδικήσουν τη δημιουργία νεοκροταφείου, όπου θα ενταφιαστούν οι ηρωικοί Έλληνες στρατιώτες, που έπεσαν υπέρ πατρίδος και μας χάρισαν το πολίτιμο αγαθό της ελευθερίας.

Ειδική αγωγή χωρίς εκπαιδευτικούς

του ΠΑΝΑΓΑΚΗ ΑΝΤΩΝΙΟΥ Δασκάλου στην Ειδική Αγωγή

Η αρχή της σχολικής χρονιάς μάς βρίσκει με τον καινούργιο νόμο για την Ειδική Αγωγή ήδη ψηφισμένο, από το θερινό τμήμα της Βουλής βέβαια (αφού έχουμε συνηθίσει όλα τα σπουδαία και μεγάλα, που αφορούν την Παιδεία μας και όχι μόνο... και τα οποία συναντούν αντιδράσεις, να ψηφίζονται κατά την περίοδο της θερινής «ραστώνης»). Χαρακτηριστικά του νέου νόμου αποτελούν α) η περαιτέρω ιατρικοποίηση της Ειδικής Αγωγής, β) η προσπάθεια να ικανοποιηθεί ποικίλα αιτήματα και συμφέροντα διαφόρων οργανωμένων ομάδων ή ατόμων στο χώρο της πολυπάθους Ειδικής Αγωγής, συχνά αντίθετων μεταξύ τους και γ) η υποβάθμιση του έργου των Σχολικών Συμβούλων Ειδικής Αγωγής. Το αποτέλεσμα: η μετονομασία των ΚΔΑΥ σε ΚΕΔΔΥ, η πλήρης σύγχυση αρμοδιοτήτων και «εξουσιών» και τέλος, η ταλαιπωρία των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Αλλά ας περάσουμε σε κάποια ειδικότερα προβλήματα που έχουν προκύψει φέτος στην Ειδική Αγωγή. Παρατηρείται ότι θέσεις εκπαιδευτικών Φυσικής Αγωγής και Μουσικών σε Ειδικά Σχολεία καλύπτονται με αποσπάσεις αυτών που τους περισσεύουν ώρες, για να καλύψουν το διδακτικό τους ωράριο από τα σχολεία γενικής αγωγής, και οι οποίοι δεν έχουν καμμία εξειδίκευση στην Ειδική Αγωγή. Αυτό γίνεται παρά τη θέλησή τους με αρνητικές συνέπειες —πα-

ρά τις φιλότιμες προσπάθειές τους— τόσο στα ίδια τα παιδιά με αναπηρίες, αλλά και στους ίδιους τους συναδέλφους, που δοκιμάζονται ψυχικά (και το οποίο η Διοίκηση δεν το λαμβάνει καθόλου υπ' όψιν της).

Άλλο φαινόμενο αποτελεί η είσοδος στο γενικό σχολείο παιδιών που χρειάζονται απαραίτητα παράλληλη στήριξη στην τάξη τους, ώστε να ενταχθούν (κατά το δυνατόν) στη σχολική κοινότητα. Ενώ λοιπόν πολύ σωστά όλο και περισσότερα παιδιά με αναπηρίες έρχονται στο γενικό σχολείο, η Πολιτεία εμφανίζεται αδύναμη να τα υποστηρίξει. Όχι μόνο δεν τους χορηγεί, μέχρι στιγμής, εκπαιδευτικό για την παράλληλη στήριξη, αλλά εγκρίνει γι' αυτό το έργο ιδιώτες διαφόρων ειδικοτήτων συναφών με το χώρο της Ειδικής Αγωγής, τους οποίους —άκουσον, άκουσον!— πληρώνουν οι ίδιοι οι γονείς. Δηλαδή ό- σοι γονείς, απηυδισμένοι από το συνεχές τρέξιμο στα υπουργικά γραφεία, έχουν την οικονομική δυνατότητα καταφεύγουν σε αυτή τη λύση. Οι δε υπόλοιποι ψάχνουν απειλησιμμένοι μια άλλη εκπαιδευτική διεξο- δο για το παιδί τους, ένα φως στο σκοτάδι.

Εδώ και τώρα λοιπόν να διορίσουν εκπαιδευτικούς, και παράλληλης στήριξης και ειδικοτήτων, που θέλουν να εργαστούν στο χώρο της Ειδικής Αγωγής. Και βέβαια δεν χωρούν «κροκοδείλια δάκρυα», του τύπου: «δεν υπάρχουν εκπαιδευτικοί για διορισμό», γιατί τέτοιοι υπάρχουν και περιμένουν... (βλ. αποφοίτους Τμήματος Θεσσαλίας, εκπ/κούς ειδικοτήτων, που έχουν παρακολουθήσει σεμινάρια εξειδίκευσης και επιμόρφω- σης σε θέματα Ειδικής Αγωγής κ.ά.).

ΒΕΡΕΜΗΔΕΣ ΚΑΙ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ» ΑΡΧΕΣ

Αρπαχτικά πουλιά της εμπορευματοποίησης

Όταν ο πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας (ΕΣΥΠ) το καλοκαίρι «θεολογούσε» για την Παλαιά Διαθήκη, πολύ δε περισσότερο πέταξε την ατάκα για κατάργηση «των δευτερευόντων» μαθημάτων, «έριχνε αδειανό, για να πιάσει γεμάτα». Όντως το πρόγραμμα των μαθητών είναι βεβαρημένο εξ αιτίας δύο σημαντικών παραγόντων: α) Ενδοσχολικά, η ποσότητα ύλης είναι τεράστια και ο λειτουργικός αναλφabetισμός αυξάνεται. β) Εξωσχολικά, οι ανταγωνιστικοί μαθητές «ξεπατώνονται» με ξένες γλώσσες, μουσική, αθλητισμό, φροντιστήρια και άλλα πολλά.

Η λύση είναι η μείωση μαθημάτων, δηλαδή γνωστικών πεδίων, ή η μείωση της ποσότητας ύλης σε κάθε γνωστικό αντικείμενο, ώστε να ανασάνουν τα παιδιά; Το σχολείο θα απευθυνθεί σε όλη την ύλη των παιδιών (νους, καρδιά, κορμί, αισθήσεις, συνεργατικότητα, αλληλεγγύη, φύση, μυστήριο) ή θα οδηγηθεί από τον ερχόμενο μεταλλασσόμενο καπιταλισμό στην εμπορευματοποίηση των πάντων;

Ο επικεφαλής του ΕΣΥΠ απαντά «ναι» στην πρώτη, τη χειρότερη, εκδοχή (περικοπή μαθημάτων) και σκέφτεται —για «χάρη» του «προπαρασκευαστικού έτους»— να «περικόψει» και την Α' Δημοτικού ή το 1ο έτος στα ΑΕΙ.

Ο κ. Στυλιανίδης, από την πλευρά του, ενώ λέει ότι «όλα είναι θέμα παιδείας», βάζει πλάτες, για να γίνουν όλα μια ανταγωνιστική παι-

δεία! Ο υπουργός Παιδείας έπαιξε το καλοκαίρι με τις εγκυκλίους (10/07/08 ως 1η, 04/08/08 ως 2η, 26/08/08 ως 3η «μετανοηφόρουσα») για τις απαλλαγές από τα θρησκευτικά, με τη λογική της προαιρετικότητας στο μάθημα, αλλά και χάρη της «θρησκευτικής ομοσπονδοποίησης». Μετά φοβήθηκε (;) τη «ΔΑΚΕ» και τους παρεκκλησιαστικούς, πέταξε «μελί- νι» με την 3η εγκύκλιο και ύστερα «πέταξε την μπάλα στην εξέδρα».

Καλά, δεν γνώριζε ότι οι «Ανεξάρτητες Αρχές» και οι «Συνήγοροι του Πολίτη» έχουν συστηθεί μόνο στη βάση των «ατομικών δικαιωμάτων», χωρίς να λογαριάζουν τις ευρύτερες πολιτισμικές ταυτότητες και κοινωνικά δικαιώματα; Κάνει πως δεν γνωρίζει ότι ο σύγχρονος παγκοσμιοποιημένος καπιταλισμός τα θέλει όλα εμπορεύματα και επομένως «ανταγωνίζεται» κάθε έννοια συλλογικού, από τα συνδικάτα μέχρι τους πολιτισμούς, υπέρ της ιδιωτέουσας;

Το «θαύμα» της 3ης εγκυκλίου κράτησε μόνο 76 μέρες (26-08-2008 έως 17-11-2008), οπότε ήλθε, το αναμενόμενο αλλήλωσε, δεητικό τύπου των βοηθών του «Συνήγορου του Πολίτη» να αποδείξει ότι τα σχολεία έχουν πολλούς φεγγίτες ανοιχτούς, για να μπαίνουν μέσα τα αρπαχτικά πουλιά της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης: Δεν είναι μόνο οι ΣΔΙΤ σε πολλά καινούρια σχολικά κτίρια, οι ΕΠΑΣ της αγοράς, τα ΚΕΣ των δεξιοτήτων, οι εταιρείες, που περνούν με τα

διάφορα ελαστικά προγράμματα, οι μανάτζερ, που ετοιμάζονται από τους εκσυγχρονιστές των θεσμικών αξιολογήσεων, τα ΣΕΚ και μεταλυκειακά ΤΕΕ, που ετοιμάζονται για μετοίκηση. Δεν είναι μόνο οι «Βερέμηδες», που εκτιμούν ότι μπορούν να ξεπατώσουν «δευτερεύοντα» γνωστικά πεδία, που είναι δήθεν άχρηστα ή επικίνδυνα στον εμπορευματοποιημένο τύπο ανθρώπου. Έρχονται τώρα και «Ανεξάρτητες Αρχές» να διαπραγματεύονται με τους διευθυντές των σχολείων ως «υπουργείο Παιδείας Β'».

Γιατί διαμαρτύρεστε, κ. Υπουργέ, ότι «κάποιοι» συνήγοροι θεσμικοί του συστήματος αποφασίζουν ανεξάρτητα; Γιατί διαμαρτύρεστε, κ. Κακοφωνίξ-Κακοφωνίξ;

Χμμμ! Για να δούμε, η Ι. Σύνοδος θα κατανοήσει ότι τα σχολεία δεν είναι χώροι θεσμικής κατήχησης, αλλά ζωντανού διαπολιτισμού και η κατήχηση δεν είναι θέμα πτυχίου ή απλής θεσμικής θέσης;

Όταν, αγαπητοί μου φίλοι, ανοίγουν εξωσχολικοί φεγγίτες στη δομή των σχολείων, όταν δεν βοηθούμε και δεν εμπιστευόμαστε τους συλλόγους διδασκόντων, όταν κάνουμε την πλειοψηφία των στελεχών της Εκπαίδευσης κομματικό ή παρακομματικό στρατό, τότε, από αυτούς τους ανοιχτούς φεγγίτες μπαίνουν «δυναμικά» τα πιο δυναμικά, τα αρπαχτικά πουλιά μέσα στο σχολείο.

Από το manitaritoubounou.wordpress.com

Πάνω από 3.000 ψήφοι για τη ΧΕΚ Εκπαιδευτικών

Περισσότεροι από 3.000 εκπαιδευτικοί ψήφισαν πανελλαδικά τη Χριστιανική Ενωτική Κίνηση στις τελευταίες εκλογές για τους αιρετούς, στις 5 Νοεμβρίου. Η Χ.Ε.Κ. Καθηγητών παρουσίασε εντυπωσιακή άνοδο στις εκλογές για τους αιρετούς του ΚΥΣΔΕ, όπου αύξησε το ποσοστό της κατά 30% περίπου [2008: 1.900 ψήφ. (2,76%), 2006: 1.352 ψήφ. (1,95%), 2004: 1.362 ψήφ. (1,96%), 2003: 1.425 ψήφ. (2,20%)].

Για τρίτη συνεχόμενη φορά η Χ.Ε.Κ. Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης αύξησε το ποσοστό και τις ψήφους της στις εκλογές για τους αιρετούς του ΚΥΣΠΕ [2008: 1.160 ψήφ. (1,75%), 2006: 1.093 ψήφ. (1,70%), 2004: 829 ψήφ. (1,32%)].

Οι εκλογές αυτές έχουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, α-

φού: α) η ψηφοφορία είναι υποχρεωτική για όλους τους εκπαιδευτικούς, αλλιώς πρόκειται να βρισκονται στο σχολείο τους και β) στα ψηφοδέλτια για το ΚΥΣΠΕ και το ΚΥΣΔΕ αποτυπώνονται περισσότερο οι γενικότερες πολιτικές διαθέσεις των εκπαιδευτικών, ενώ στα ψηφοδέλτια των ΚΥΣΠΕ —ΚΥΣΔΕ, ΑΠΥΣΠΕ—ΑΠΥΣΔΕ, το κύριο βάρος πέφτει στην προσωπική γνωριμία και τις «εξυπηρετήσεις-διαμεσοληθσεις» των αιρετών σε τοπικό επίπεδο.

Παρατηρούμε ότι στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση πρώτη δύναμη είναι η ΠΑΣΚ, ενώ στους καθηγητές η ΔΑΚΕ. Τα ποσοστά τους όμως εμφανίζονται μειωμένα κατά 2% έως 3% στους καθηγητές

και λιγότερο στην Πρωτοβάθμια από τις προηγούμενες φορές.

Εντυπωσιακή άνοδο έχουν οι δυνάμεις που προσκεινται στο ΣΥΡΙΖΑ (3η δύναμη στους καθηγητές και 5η στην Πρωτοβάθμια), ενώ η ΕΣΑΚ — ΔΕΕ παρουσιάζει ελαφρά άνοδο στους καθηγητές και ελαφρά μείωση στην Πρωτοβάθμια (4η δύναμη και στα δύο). Ο χώρος των Παρεμβάσεων εξακολουθεί να είναι 3η δύναμη στην Πρωτοβάθμια και στους καθηγητές έχει ελαφρά άνοδο. Τέλος, αξιοσημείωτη είναι η παρουσία δύο νέων σχημάτων (το ένα μάλλον ευκαιριακό συντησιακό), που απέσπασαν στους καθηγητές περίπου το 5% και 1% στην Πρωτοβάθμια.

Μέσα σε όλο αυτό το σκηνικό η άνοδος της ΧΕΚ αποτελεί άθλο, αφού γνωρίζουμε

τι πιέσεις και ψυχολογικοί εκβιασμοί ασκούνται κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου ιδιαίτερα στους εκπαιδευτικούς που έχουν ανάγκες αποσπάσεων ή άλλων διευκολύνσεων για οικογενειακούς λόγους. Η ψήφος στη ΧΕΚ, που προσπαθεί να εκφράσει τους εκπαιδευτικούς με διαφορετική αντίληψη (εμπνευσμένη από το ορθόδοξο χριστιανικό ήθος) για την Παιδεία από τις κατεστημένες κομματικές παρατάξεις, ΔΕΝ αποτελεί μόνο

διαμαρτυρία για το τελετωμένο συνδικαλιστικό κίνημα, με ευθύνη κυρίως των πολιτικών κομμάτων, που βρίσκονται πίσω από αυτές, ΑΛΛΑ και μαρτυρία για την Παιδεία που θέλουμε.

Επειδή οι μέρες που έρχονται είναι ακόμα πιο «δύσκολες» για την πολύπαθη Παιδεία στον τόπο μας, ΚΑΛΟΥΜΕ τους εκπαιδευτικούς που ενίσχυσαν την κίνησή μας σε αυτές τις εκλογές να έρθουν σε επαφή μαζί μας, ώστε να κάνουμε εντο-

νότερη την παρουσία μας στο χώρο της Εκπαίδευσης και να αρθρώσουμε το λόγο, που λείπει κατά πολύ σήμερα από το χώρο του Σχολείου. Το λόγο του προσωπικού και κοινωνικού ήθους, της αξιοπρέπειας, της συλλογικής σχολικής κοινότητας ενάντια στην ιδιωτέυση, τον τεχνοκρατισμό, την έλλειψη αξιών, την ισοπέδωση και τη ρομποτική ομοιομορφία, που προσπαθούν να κυριαρχήσουν στα σχολεία μας σήμερα.

Για το ΚΥΣΠΕ (Δάσκαλοι):		Για το ΚΥΣΔΕ (Καθηγητές):	
ΠΑΣΚ (ΠΑΣΟΚ):	23.749 ψ. (36,06%)	ΔΑΚΕ (ΝΔ):	21.475 ψ. (31,14%)
ΔΑΚΕ (ΝΔ):	21.115 ψ. (32,06%)	ΠΑΣΚ (ΠΑΣΟΚ):	17.890 ψ. (25,94%)
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ (πολυσυνληκτικό Αριστερό σχήμα):	7.126 ψ. (10,82%)	ΣΥΝΕΡΓ. ΕΚΠ. ΚΙΝΗΣΕΙΣ (ΣΥΡΙΖΑ):	11.446 ψ. (16,60%)
ΕΣΑΚ-ΔΕΕ (ΚΚΕ):	6.596 ψ. (10,01%)	ΕΣΑΚ-ΔΕΕ (ΚΚΕ):	7.215 ψ. (10,46%)
ΕΚΠ. ΡΙΖ. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ (ΣΥΡΙΖΑ):	5.595 ψ. (8,49%)	ΣΥΣΠ. -ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ (πολυσυνληκτικό αριστερό σχήμα):	5666 ψ. (8,22%)
ΧΕΚ:	1.160 ψ. (1,75%)	ΧΕΚ:	1.900 ψ. (2,76%)
ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ (Ακροαριστερό σχήμα):	703 ψ. (1,07%)	ΕΠΑΓΓΕΛΜ. ΕΚΠ/ΚΟΙ:	1.692 ψ. (2,45%)
		ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ:	1.681 ψ. (2,44%)

Ο καπιταλισμός και τα αδιέξοδά του

Το 1944, όταν πλέον η ήττα της Γερμανίας ήταν προδιαγεγραμμένη (συντριβή στο Στάλινγκραντ, απόβαση στη Νορμανδία), η Αμερική με τους συμμάχους της «προετοίμαζαν τη μεταπολεμική πολιτική οικονομία»!

Πράγματι, 730 εκπρόσωποι 44 συμμαχικών κρατών, συγκεντρώθηκαν στο Μπρέτον Γουντς της πολιτείας Νιου Χαμσάιρ των ΗΠΑ, «για να δημιουργήσουν νέους, σύγχρονους, ασφαλέστερους και αποτελεσματικότερους οικονομικούς, νομισματικούς και εμπορικούς θεσμούς»! («Βήμα» Κυριακή 16.11.08).

Εκεί αποφασίστηκε ο ανασχεδιασμός της παγκόσμιας οικονομίας και η υιοθέτηση άλλου οικονομικού συστήματος, που προέβλεπε το δολλάριο να είναι «νόμισμα αναφοράς» όλων των εθνικών νομισμάτων!

Η εμπειρία του χρηματιστηριακού οικονομικού κραχ του 1929, η ύφεση που ακολούθησε (που οφείλεται όχι τόσο στην ίδια χρηματιστηριακή κρίση, όσο στους λαθεμένους [;]

χειρισμούς των διαφόρων οικονομικών παραγόντων) στάθηκαν η αφετηρία του νέου σχεδιασμού του παγκόσμιου καπιταλισμού στο Νιου Χαμσάιρ.

Ο καπιταλισμός ένοιωσε την ανάγκη να «διορθώσει» τις αδύναμες πλευρές του, να «τελειοποιηθεί», για να καταστεί «άτρωτος» στην παγκόσμια κυριαρχία. Δηλαδή, να τελειοποιηθεί στις μεθόδους αποτελεσματικότερης εκμετάλλευσης των πλών με το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος. Έτσι, το παγκόσμιο χρηματιστηριακό σύστημα και ορίστηκε νόμισμα αναφοράς όλων των εθνικών νομισμάτων το δολλάριο, και η καρδιά του συστήματος η Γουόλι Στριτ!

Είναι αποκαλυπτικό το γεγονός ότι τότε, το 1944, στο Μπρέτον Γουντς του Νιου Χαμσάιρ αποφασίστηκε από τους «γκουρού» του καπιταλισμού η ίδρυση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) και της Παγκόσμιας Τράπεζας, με αποστολή «να συμβάλουν στη ρύθμιση του μεταπολεμικού οικονομικού status quo». Στους δύο αυτούς Οργανι-

σμούς, από τότε και μέχρι σήμερα, καταφεύγουν οι αναπτυσσόμενες χώρες, προκειμένου να αντλήσουν κεφάλαια σωτηρίας»!

Οι δύο αυτοί οργανισμοί έγιναν όχημα των γεωπολιτικών σχεδίων της Δύσης με επικεφαλής τις ΗΠΑ, της παγκόσμια οικονομική πολιτική κυριαρχία.

Η μεν οικονομική εστιάζεται στην καταχρέωση κυρίως των αναπτυσσόμενων χωρών και στην οικονομική αφαίμαξη τους στη συνέχεια.

Η δε πολιτική κυριαρχία στοχεύει στην παγκόσμια επικυριαρχία των ΗΠΑ και ταυτίζεται με τη Νέα Τάξη και τη Νέα Εποχή, κάτι που σημαίνει ότι οι επιδιώξεις δεν ήταν μόνο πολιτικές αλλά και πολιτιστικές και πνευματικές, με απώτερο σκοπό τον έλεγχο της συνείδησης των ανθρώπων. Αυτό είναι και ο μέγιστος κίνδυνος.

Αλλά, «άλλοι, μεν βουλήν ανθρώπων, άλλως ο θεός κελεύει»! Οι άπληστοι καπιταλιστές ζούσαν με την ψευδαίσθηση της αδιατάρακτης εσσεϊ επικράτησης του συστήματος που έστησαν. Με την ίδια ψευδαί-

σθηση ζούσαν και οι βολεμένοι του άλλου στενού συγγενούς συστήματος, του λεγομένου υπαρκτού σοσιαλισμού. Αυτό το τελευταίο κράτησε 70 χρόνια, περισσότερο δηλαδή από τον χρηματιστηριακό καπιταλισμό της ελεύθερης ασύδοτης συμπεριφοράς. Και θυμάμαι τα λόγια που είπε το καλοκαίρι το 1992 ο φωτισμένος γέροντας Παΐσιος: «Ο καπιταλισμός θα πέσει πιο γρήγορα από τον κομμουνισμό»! Τα λόγια αυτά τότε ήταν ακατανόητα. Σήμερα όμως, που είμαστε μάρτυρες της κατάρρευσης αυτού του συστήματος, ανάλογα καταλαβαίνουμε το νόημα των λόγων αυτών.

Αφού και αυτό το μοντέλο του χρηματοπιστωτικού χρεωκοπεί, οι θεωρητικοί και στυλοβάτες του ξεκινούν το νέο σχεδιασμό του. Η αρχή έγινε με την προ ημερών σύναξη των 20 ηγετών στην Ουάσινγκτον, με πενιχρά αποτελέσματα. Ήταν μια προσπάθεια ενός νέου Μπρέντον Γουντς του 1944. Τότε όμως υπήρξε μία ηγετική δύναμη με το ισχυρό της νόμισμα. Όμως τώρα, αυτή η δύναμη μέρα με τη μέρα αποδυναμώνε-

ται. Όλοι περιμένουν τον προσεχή Γενάρη, που θα αναλάβει την προεδρία ο Ομπάμα. Η τάση πάντως είναι να αναθέσουν στο Διεθνές Ταμείο να διαφεντεύει τις οικονομίες των κρατών.

Άγνωστο τελικά τι το σκοτεινό κεφαλαιοκρατικό παρασκήνιο σκέπτεται και τι θα αποφασίσει. Οπωσδήποτε οι δυσκολίες αυξάνονται και οι λαοί βλέπουν μπροστά τους ανήφορο. Και αυτό φέρνει απαισιοδοξία, στεναχώρια, θλίψη. Αυτό είναι το μεγαλύτερο κακό και ο κύριος στόχος του Αρχέκακου και των οργάνων του.

Σε αυτόν τον μεγάλο κίνδυνο ποια είναι η απάντηση; Ο Χριστός! Η αγάπη, η συνεργασία και αλληλεβοήθεια των ανθρώπων, το ανιδιοτελές πλησίσμα, η γνήσια επικοινωνία. Να νιώσουμε μέσα μας την έννοια του πλησίον, του αδερφού. Έτσι μπορεί η κρίση να μας βγάλει σε καλό, και ο παντοδύναμος και φιλόανθρωπος θεός να βγάλει από το πικρό γλυκό!

Ζώης Μεταξάς

Μπροστά στην παγκόσμια καπιταλιστική κρίση Με αφορμή σκέψεις του Τάκη Φωτόπουλου

του Γιάννη Μαύρου

Είναι κατ' αρχήν πολύ θετικό ότι παρέχεται βήμα από τον Ημερήσιο Τύπο για αναλύσεις, που επιδιώκουν να αναζητήσουν πίσω από τα φαινόμενα της σημερινής οικονομικής κρίσης τις βαθύτερες «συστημικές» της αιτίες. Ο Τάκης Φωτόπουλος, στο άρθρο του της 22/11/2008, αφού (ορθά) παρατηρεί ότι η σημερινή καπιταλιστική κρίση «δεν συνίσταται απλώς στη χρηματοπιστωτική κρίση», αλλά «αποτελεί έκφραση της χρόνιας οικονομικής κρίσης, στην οποία οδήγησε η εγκαθίδρυση της οικονομίας της αγοράς», διατυπώνει τη θέση ότι «είναι η συγκέντρωση της οικονομικής δύναμης/εξουσίας, που έχει οδηγήσει στη χρόνια αυτή κρίση» και παραθέτει αξιόπιστα στατιστικά στοιχεία κατανομής του εισοδήματος στις ΗΠΑ και παγκοσμίως, που δείχνουν ότι η ανισοκατανομή του εισοδήματος αυξήθηκε δραματικά κατά την περίοδο της επικράτησης του νεοφιλελευθερισμού την τελευταία εικοσιπενταετία, για να υποστηρίξει τη θέση του.

Χωρίς αμφιβολία, το γεγονός αυτό συμβάλλει και στην κρίση που διανύουμε, στη σοβαρότητά της και στην ενδεχόμενη διάρκειά της, καθώς επηρεάζει καθοριστικά τη ζήτηση καταναλωτικών

αγαθών γιατί, ως γνωστόν, οι «υψηλότερες» εισοδηματικές «τάξεις» δαπανούν χαμηλότερο ποσοστό του εισοδήματός τους σε καταναλωτικά αγαθά, «αποταμιεύοντας» το υπόλοιπο. Η «αποταμίευση» αυτή συνέβαλε ιστορικά στην υπερβολική διόγκωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος (έφτασε η αξία των παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών προϊόντων να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο του παγκόσμιου ακαθάριστου προϊόντος, ενώ στην αρχή της εν λόγω περιόδου ήταν περίπου ισόποσα τα μεγέθη) με τις γνωστές σε όλους μας συνέπειες.

Αν θέσουμε όμως το εύλογο ερώτημα γιατί συνέβησαν τα παραπάνω, πρέπει να εμβαθύνουμε τον προβληματισμό από τη λεγόμενη «οικονομία της αγοράς» (που αποτελεί ορολογία της αστικής οικονομίας και προπαγάνδας) στην καπιταλιστική οικονομία, η ανάλυση της οποίας εδράζεται στην πραγματικότητα των κοινωνικών τάξεων, και να εξετάσουμε κατ' αρχήν τη σχέση μισθών και «κερδών» (υπό την ευρεία έννοια—που συμπεριλαμβάνει τόκους, γαιοπροσόδους κ.λπ.), καθώς και την κατανομή του πλούτου ή, με μαρξιστικούς όρους, την ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής. Έτσι, θα διαπιστώσουμε αφ' ενός τη συγκέντρωση του πα-

γκόσμιου πλούτου σε ολιγόλιγα χέρια (πράγμα που ισοδυναμεί με την προλεταριοποίηση και εξαθλίωση σε γιγάντια κλίμακα, φαινόμενο που ο Μάρξ αποκάλεσε «πρωταρχική συσσώρευση» και ο Προυβόντ—πιο λαικά— κληρο) και, αφ' ετέρου, τη συμπύκνωση των μισθών και την αντίστοιχη διόγκωση των κερδών, που έχουν αναγκαστικά ανταγωνιστική μεταξύ τους σχέση. Θα διαπιστώσουμε επίσης, ότι το μερίδιο των καθεαυτών κερδών (αυτών που προκύπτουν από παραγωγικές δραστηριότητες*) μειώνεται συνεχώς εν σχέσει με αυτό των «κερδών», που φαινομενικά προέρχονται (στην πραγματικότητα ιδιοποιούνται) από μη παραγωγικές δραστηριότητες, όπως το εμπόριο, το χρηματοπιστωτικό σύστημα κ.λπ.

Υπό αυτό το πρίσμα, η κρίση στον καπιταλισμό είναι πάντα κρίση συσσώρευσης του κεφαλαίου, αδυναμία του συστήματος κατ' αρχήν να «πραγματοποιεί» απρόσκοπτα την υπεραξία, που παράγει μέσα από την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, και τελικά αδυναμία του ακόμα και να εκμεταλλευτεί την εργατική τάξη, οδηγώντας στην ύφεση και την ανεργία.

Στην εποχή μας—και στο βαθμό που μιλάμε για πα-

γκόσμια κρίση, όπως η σημερινή— η ανάλυση δεν μπορεί παρά να εκκινεί από τον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας και εδώ η διάκριση του Τ.Φ. σε «νέο Βορρά» και «νέο Νότιο», δηλαδή σε έναν νέο «διπολισμό» είναι ιδιαίτερα εύστοχη. Η «επέκταση του ανοίγματος μεταξύ του «νέου Βορρά» και του «νέου Νότιου» ως αναπόφευκτη συνέπεια της καπιταλιστικής συσσώρευσης σε παγκόσμια κλίμακα («διεθνοποίηση» την αποκαλεί ο Τ.Φ.) ασφαλώς αποτελεί γένεσιουργό αιτία της κρίσης—όπως υποστηρίζει ο Τ.Φ.—και ασφαλίσει κάτω από αυτές τις συνθήκες αδυνατεί το κράτος-έθνος «να επέμβει αποτελεσματικά για τον περιορισμό (του ανοίγματος)», αυτό όμως δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι δεν μπορεί να υπάρξει θεσμική ρύθμιση υπερκρατική, σε περιφερειακή ή και σε πλανητικό επίπεδο, όπως υποστηρίζει ο Τ.Φ. Φαντάζει ίσως «ουτοπικό» σήμερα ένα «παγκόσμιο κράτος» ή «αυστηρές παγκόσμιες ρυθμίσεις όλων των αγορών», αλλά η «ανομοιογένεια, που η ίδια η οικονομία της αγοράς δημιουργεί μεταξύ των διαφόρων περιοχών», δεν αποκλείει—αντιθέτως επιβάλλει—τη ρύθμιση αυτή. Όσο για «την ίδια τη λογική και τη δυναμική μιας διεθνοποιημένης οικονομίας της αγοράς, οι

οποίες βασίζεται σε αγορές, που πρέπει να είναι όσο το δυνατόν «απελευθερωμένες, για να μεγιστοποιούνται τα κέρδη», αυτό ισχύει στη θεωρία, αλλά αν η πράξη δείχνει ότι, αντί έτσι να μεγιστοποιούνται, αντιθέτως κάμπτονται τα κέρδη και απειλείται ακόμη, λόγω των κρίσεων (οικονομικών, πολεμικών, οικολογικών) που παράγει η ίδια η ύπαρξη του καπιταλιστικού συστήματος, δεν θα έχει κανένα πρόβλημα η διεθνής άρχουσα τάξη και οι ελίτ της να καταφύγουν σε κινήσεις προσαρμογής και υιοθέτησης «σοσιαλιστικού» μοντέλου σε παγκόσμια κλίμακα, πράγμα που εμμέσως δέχεται ο Τ.Φ. αποκαλώντας το «σοσιαλιφιλελεύθερο».

Σε τελευταία ανάλυση, το τι θα προκύψει, θα εξαρτηθεί από την ταξική πάλη, όχι όμως με την έννοια της αντιπαράθεσης της εργατικής τάξης στο κεφάλαιο γενικά και αφηρημένα, αλλά από το συσχετισμό δυνάμεων και τις συγκεκριμένες εσωτερικές αντιθέσεις μέσα στην εργατική τάξη και στο κεφάλαιο σε παγκόσμιο, σε περιφερειακό και σε εθνικό και τοπικό επίπεδο. Υπό αυτό το πρίσμα, το σύστημα είναι πολύπλοκο και δεν μπορούμε να το εννοήσουμε με απλούς οικονομικούς ντετερμινισμούς. Πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν

τη σχετική αυτονομία της πολιτικής σφαίρας, καθώς και εκείνη της ιδεολογίας (υπό την ευρεία έννοια), τη μεσολάβση της ανθρώπινης συνείδησης στην αντίληψη του συμφέροντος και τη σημασία της ιδεολογικής πάλης σε αυτό το επίπεδο, καθώς και την πρακτική σημασία των συστημάτων αξιών, που περιέχονται σε διάφορους πολιτισμούς, θρησκείες και κοσμοθεωρίες, για τη συμπεριφορά ατόμων και συλλογικοτήτων.

Ζούμε αναντίρρητα σε ενδιαφέροντες καιρούς. Το δίλημμα του Καστοριάδη, «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα;» προβάλλει πιο επίκαιρο από ποτέ.

*Είναι απαραίτητη η διάκριση «παραγωγικής» και «μη παραγωγικής» εργασίας, που ανάγεται στους κλασσικούς οικονομολόγους (Σμιθ και Ρικάρντο), αλλά βρήκε την πιο ολοκληρωμένη έκφραση στον Μάρξ, ο οποίος θεωρεί «παραγωγική» την εργασία που παράγει υπεραξία κατά την καπιταλιστική παραγωγή εμπορευμάτων (αγαθών ή υπηρεσιών) και «μη παραγωγική» είτε αυτή που απαιτείται για την «πραγματοποίηση» της υπεραξίας αυτής ως εισόδημα μέσω της αγοράς (υπό μορφήν εμπορικών κερδών, τοκομεριδίων κ.λπ.), είτε εκείνη που χρησιμοποιείται στη μη καπιταλιστική παραγωγή.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΚΑΛΙΣΤΟΣ WARE

Οικολογική κρίση και ελπίδα

Είναι πάντα μεγάλη ευχαρίστηση να διαβάζει κανείς τη σκέψη του π. Καλλίστου, όπως εκφέρεται στις ομιλίες και στα κείμενά του, γιατί έχει αμεσότητα, θέρμη, χωρίς ίχνος ακαδημαϊκής αποστέωσης και είναι βγαλμένη από την Ορθόδοξη παράδοση.

Στο νέο του πόνημα, με το γνωστό βαθύτατο πνευματικό και διεισδυτικό τρόπο μιλάει για το πρόβλημα της περιβαλλοντικής κρίσης. Για τον φυσικό περιβάλλοντα χώρο και όλες τις μορφές ζωής ως εκδήλωση της αγάπης του κτίστη-θε-

ού. Για την απεμπόληση της Ορθόδοξης εμπειρίας και πράξης, που δείχνει το δρόμο της σωτηρίας, που περνάει μέσα από τα μονοπάτια της φύσης. Κάτι που ξεχνάει και η επίσημη Εκκλησία, η οποία συχνά δείχνει «επιθετική» στάση προς το φυσικό χώρο.

Τέλος, πιστεύει ότι «το ουσιαστικό πρόβλημα, δεν βρίσκεται στο οικοσύστημα, αλλά στην ανθρώπινη καρδιά, έτσι που, όπως εύστοχα έχει ειπωθεί, να πάσχουμε από οικολογική καρδιακή ανεπάρκεια...»

(Εκδόσεις Ακρίτας, 2008)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ

Κάποτε στη Σμύρνη

Μυθιστόρημα, βραβευμένο από την Εστία Νέας Σμύρνης και την Εθνική Εταιρεία των Ελλήνων Λογοτεχνών.

Ο συγγραφέας περιγράφει το ιστορικό της ζωής των ανθρώπων στη Σμύρνη, από την ακμή της μέχρι και την τραγική καταστροφή της, μέσα από τα μάτια ενός νεαρού

Μικρασιάτη.

Στις σελίδες του βιβλίου εκτυλίσσονται γεγονότα πραγματικά, μαρτυρίες ανθρώπων που έζησαν όλη εκείνη την πορεία του τόπου, που πολεμούσαν για την ειρήνη και ονειρεύονται την ελευθερία.

(Εκδόσεις Αρμός)

«Αναζητήσεις πολιτιστικής πολιτικής»

Την Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου στις 7.30 μ.μ. θα γίνει παρουσίαση του βιβλίου: «Αναζητήσεις πολιτιστικής πολιτικής» του Λαοκράτη Βάση, στη Στοά του Βιβλίου (Πεσμαζόγλου 5 και Σταδίου) των εκδόσεων «Ταξιδευτής».

Θα μιλήσουν: Γιώργης Γιατρομανωλάκης, καθηγητής Πανεπιστημίου

Αθηνών, Νίκος Ξυδάκης, δημοσιογράφος, Γιάννης Πανούσης, καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, και ο Στάθης Σταυρόπουλος, δημοσιογράφος-σκισσογράφος.

Θα συντονίζει ο καθηγητής Πανεπιστημίου Παναγιώτης Νούτσος. Παρέμβαση θα κάνει ο Νίκος Κωνσταντόπουλος.

ΣΤΕΙΛΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΟΥ

Εμμόνη στό μονοτονικό πραξικόπημα

Η κα Χ. Τσικοπούλου σέ έκτενές κείμενό της υποστηρίζει τό πολυτονικό σύστημα γραφής, ενώ παράλληλα, αναφέρεται στά δεινά του μονοτονικού καί στό διάλογο, πού αναπτύχθηκε από τίς στήλες της «Χ» μεταξύ του κ. Θ. Κουρταλίδη καί του κ. Ί. Σεραφειμίδη στά φ. 775/12.6.08, φ. 778/24.7.08 καί φ. 781/18.9.08. Δημοσιεύουμε περίληψη καί αποσπάσματα της μαχητικής επιστολής της, πού ασπάζονται καί άλλοι Έλληνες (γονείς καί κηδεμόνες, αναγνώστες της «Χ»).

Η κα Τσικοπούλου καταθέτει τήν κατάληξή της γιά τήν «άνέλπιστη», όπως γράφει, κριτική του σχολικού συμβούλου κ. Ί. Σεραφειμίδη, πού άσκησε στό κείμενο: «Δώδεκα λόγοι γιά τό πολυτονικό» του κ. Θ. Κουρταλίδη, «28 χρόνια μετά τό κοινοβουλευτικό πραξικόπημα του μονοτονικού».

Υποστηρίζει ότι πληθος επιστημόνων προσπαθούν νά ενημερώσουν τόν ελληνικό λαό «σχετικώς μέ τήν εφαρμογή άφελληνιστικού σχεδίου, πού ολοκληρώνεται βραδέως αλλά σταθερά». Στή συνέχεια αναφέρεται σέ εργασίες σχετικές μέ τή μαθητική δυσλεξία καθώς και έρευνητικά προγράμματα, όπως έρευνα του Άριστοτελείου Παν/μίου Θεσ/κης (2000), της UNICEF (2002) καί του ψυ-

χοθεραπευτικού Κέντρου όμαδικής άνάλυσης Άθηνών (2005), πού εξέδωσε καί τό βιβλίο «Η έκδίκηση των τόνων». Επίσης, μνημονεύει τή «Γραμματική της Δημοτικής» του Α.Π.Θ. (πολυτονική),

βιβλίο γιά τό μονοτονικό της Ί. Σ. Έκκλησίας της Ελλάδος καί τό τελευταίο έργο του Ί. Τσέγκου «Κατά μονοτόνων καί πνευματοκτόνων». Τονίζει τή σημασία του έτυμολογικού γιά τή διατήρηση του γλωσσικού οικοδομήματος. Έξάλλου, συμφωνεί μέ τόν πρ. ύπουργό Παιδείας ύπουργό κ. Π. Εύθυμίου, ό όποιος «τήν διά νόμου έπιβολή της μονοτονικής γραφής εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας, τήν χαρακτήρισε ως πλήγμα».

Έπαναλαμβάνει μιά δήλωση από τά Πρακτικά της Βουλής (11.1.1982) χαρακτηριστική: «Κανονικά θά έπρεπε, αν θέλουμε νά κάνουμε τήν επανάσταση ριζική, νά αλλάξουμε έντελώς τή γραφή των φωνητικών μας συμβόλων. Νά κάνουμε όμως τώρα τό πρώτο βήμα καί πρώτο βήμα είναι ή καθιέρωση του μονοτονικού!». Μέ άφορμή τήν επιστολή

του κ. Σεραφειμίδη, επαναλαμβάνει ή κα Τσικοπούλου τήν άποψη ότι, μέ τό πρόσχημα της δημοτικής, όρισμένοι άσκησαν «προπαγάνδα, πού εργάστηκε μεθοδικά, περισσότερο από έναν άιώνα» γιά τήν «άλλαγή του τρόπου γραφής της ελληνικής γλώσσας» καί τό μονοτονικό, μέ οργανωμένο σχέδιο, ώστε νά επιτύχουν «τήν κατάργηση της ιστορικής όρθογραφίας» καί «τήν λατινοποίηση του ελληνικού αλφαβήτου». Τοúτο κατήγγειλε καί ή Άκαδημία Άθηνών μέ τή σχετική «Διακήρυξή» της τό 2001.

Στόν άγώνα γιά τήν ένίσχυση καί προστασία της γλωσσικής παραδόσεως συμμετείχε καί τό 15/μελές Συμβούλιο του 10ου Τ.Ε.Ε. Θεσσαλονίκης, πού δημοσίευσε τή φωνή του-κραυγή στις εφημερίδες (13.1.06). Μέ άφορμή τό γεγονός

αυτό, γίνεται αναφορά στή δημιουργική σκέψη των παιδιών, πού συνδέεται μέ τή συστηματική γλωσσική ή άγωγή, ή

Είναι ο κόσμος μάταιος;

Ο παπα-Στυλιανός Μαγκουφάκης, από τα παιδιά στελέχη ως παιδικός της Χ.Δ., έχει περιοδεύσει, όχι μία και δύο φορές, αλλά πάρα πολλές, τα χωριά της Κρήτης, άλλοτε ως εκπρόσωπος της εφημερίδας μας και άλλοτε ως εκπρόσωπος και του περιοδικού «Αναγέννηση» του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Κρήτης κυρού Τιμοθέου. Έτσι, ως άθλος Οδυσσεάς, «πολλών δ' αν ανθρώπων ίδεν άλγεα και νόον έγνω». (γνώρισε πολλών ανθρώπων τα πάθη και κατανόησε τη νοστροπία, τον τρόπο σκέψης τους). Είναι, επομένως,

ένας όντως παπάς του Ιησού, «σπουδαγμένος» με τη παιική σοφία, που μας γράφει: «Συχνά ακούγεται από τους ανθρώπους ότι ο κόσμος αυτός είναι μάταιος ενώ αυτό δεν είναι αλήθεια διότι: 1) Ο θεός δεν έκανε τίποτα μάταιο, πολύ δε περισσότερο τον όμορφο αυτό κόσμο. 2) Σε αυτόν τον κόσμο ήλθαμε στην ύπαρξη από την ανυπαρξία. 3) Σε αυτόν τον κόσμο ήλθε και ο ίδιος ο θεός, γενόμενος άνθρωπος, στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, για το δικό μας χατίρι. 4) Σε αυτόν τον κόσμο

γνωρίζομαστε με τον Ιησού Χριστό, για να είμαστε πάντα μαζί στην αιωνιότητα. 5) Σε αυτόν τον κόσμο με τις πολλές του θλίψεις εξασφαλίζεται η αιώνιος χαρά. 6) Σε αυτόν τον κόσμο που έχει τόσους πολλούς κόπους και αγώνες εξασφαλίζεται η αιώνιος ανάπαυση. 7) Σε αυτόν τον κόσμο με τις πολλές αδικίες εξασφαλίζεται η αιώνια δικαίωση. 8) Σε αυτόν τον κόσμο θα εργαστούμε για να γίνει παράδεισος, να εξασφαλίσουμε τον αιώνιο παράδεισο. 9) Σε αυτόν τον κόσμο με τους πολλούς πολέμους και

ακαταστασίες εξασφαλίζεται η αιώνιος ειρήνη. 10) Σε αυτόν τον κόσμο, τον γήινο, εξασφαλίζεται ο ουράνιος. 11) Σε αυτόν τον κόσμο, που υπάρχει ο θάνατος, εξασφαλίζεται η αιώνιος ζωή. 12) Σε αυτόν τον κόσμο και για όλα τα παραπάνω δίνουμε εξετάσεις και τα αποτελέσματα θα τα βγάλλει ο ίδιος ο θεός, που είναι ο μόνος δίκαιος. Πού είναι λοιπόν η ματαιότης»; Π. Στυλιανός Γ. Μαγκουφάκης

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Το Σήμα της Στεγανότητας
Τηλ.: 210-5143995

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις, Στεγανοποιήσεις παντός καιρού για σπίτια, πολυκατοικίες, κτίρια σε τάρτσες, κεραμοσκεπές, τοίχους, υπόγεια, τοιχεία, βεράντες, ζαρντινιέρες, πισίνες, για υγρασίες, νερά, διαβρώσεις.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις επιστημονικής αντιμετώπισης των προβλημάτων με υλικά τεχνολογίας εξωτερικού. Ελληνικά συνεργεία και αποτελέσματα αμέσως.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Εξειδικευμένες λύσεις συντήρησης παιδιών μονώσεων, καθώς και βελτίωσης αποτυχημένων κατασκευών σε χαμηλές τιμές.

Αγροτική πολιτική με... ευρωπαϊκές προοπτικές

Μας απειλούν ότι δεν έχουμε δει ακόμα τίποτα από την κρίση. Μας φοβερίζουν για δύσκολο χειμώνα και μας προειδοποιούν για «απαραίτητες» θυσίες, καθώς τα Golden Boys δούλεψαν υπερωρίες και πλούτισαν οι αεριτζήδες. Βεβαίως, το λογαριασμό θα πληρώσουν οι αδύνατες κοινωνικές τάξεις, οι εργαζόμενοι, που θα βρεθούν στο δρόμο, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, που θα πεινάσουν, και οι αγρότες, καθώς βλέπουν τα έξοδα να τρέχουν, τα προϊόντα τους να πουλιούνται πανάκριβα στα μαγαζιά, αλλά αυτοί να μένουν με άδειες τσέπες. Αυτοί μοχθούν, άλλοι θησαυρίζουν.

Αγρότες σε απόγνωση

Πάνω από 500.000 αγροτικές οικογένειες βρίσκονται σε απόγνωση και η Κυβέρνηση απουσιάζει, ευνοεί την αισχροκέρδεια των μεσαζόντων, προστατεύει τα ολιγοπώλια των βιομηχανιών, που επεξεργάζονται αγροτικά προϊόντα με τους νόμους και τις εντολές της Ε.Ε, αδιαφορεί για τις αυθαιρεσίες και τις παρανομίες των εμπόρων, που εκμεταλλεύονται τους παραγωγούς και τους καταναλωτές. Έτσι, ενώ οι τιμές παραγωγού σε λάδι, σιτάρι, καλαμπόκι, βαμβάκι, γάλα κ.λπ. μειώνονται από 20-40%, οι τιμές των προϊόντων στα ράφια συνεχώς αυξάνουν «λόγω της κρίσης». Συγκεκριμένα, από τις 24 Οκτωβρίου στις αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Ανάπτυξης έχουν υποβληθεί νέοι τιμοκατάλογοι, με αυξήσεις που ξεπερνούν το 10% και αφορούν

περισσότερα από 1.000, αγροτικά κυρίως, προϊόντα και τρόφιμα από 20 εταιρείες.

Την ίδια στιγμή και ενώ το κόστος παραγωγής για αγρότες και κτηνοτρόφους έχει πολλαπλασιαστεί, το εισόδημά τους μειώνεται δραματικά, λόγω των καιρικών φαινομένων και συνθηκών και λόγω της αγροτικής πολιτικής της Ε.Ε., που αποσκοπεί στην εξόντωσή τους.

Οι αγρότες στο 4%

Έχουμε ξαναγράψει ότι στόχος της Ε.Ε. είναι η μείωση του αγροτικού πληθυσμού της Ελλάδας στο 4%. Λοιπόν τα καταφέρνουν! Σύμφωνα με στοιχεία της Ε.Ε., το 2005 υπήρχαν στη χώρα μας 7.769 αγελαδοτρόφοι, ενώ σε τρία χρόνια έμειναν 5.660, δηλαδή 2.109 λιγότεροι. Αυτό κατάφερε το καρτέλ των γαλακτοβιομηχανιών.

Πλήθος άλλοι αγρότες εγκαταλείπουν την ύπαιθρο και αναζητούν μάταια την τύχη τους σε αστικά κέντρα και σε άλλες ασχολίες. Οι συνεταιρισμοί, που θα ήταν ασπίδα προστασίας τους, φρόντισε το ΠΑΣΟΚ να υπερχρεωθούν και να διαλυθούν. Συνεταιριστικές βιομηχανίες που γλίτωσαν, όπως η ΣΕΒΑΘ, κλείνουν από εισαγωγές φτηνών προϊόντων αμφίβολης ή κακής ποιότητας από Αίγυπτο, Λατινική Αμερική, ακόμα και από την Κίνα.

Έτσι, διαλύεται ο παραγωγικός ιστός της χώρας και ο κάποτε δυναμικός κλάδος της αγροτικής μας παραγωγής φθίνει. Οι «προστάτες» μας και «εταίροι» από τις Βρυξέλλες κάνουν τη δουλειά τους, υπερασπίζοντας τα συμφέροντά τους. Οι δικοί μας πολιτικοί, αυτοί που έπρεπε να προστατεύουν την αγροτιά, η οποία στηρίζει τη χώρα μας, τι κάνουν;

Από το ενημερωτικό δελτίο του ΑΣΚΕ

Μέχρι και οι Αμερικανοί «ζητάνε τα ρέστα» των φαρμακευτικών πολυεθνικών από τα νοσοκομεία μας. Βγήκε ο πρόεδρος τους και ζητούσε τα χρεωστούμενα. Βγήκε και ο Αβραμόπουλος και έριξε έναν αντιαμερικανικό «δεκάρικο». Το συμπέρασμα είναι ότι τα πράγματα έχουν φτάσει σε οριακό σημείο: Χρέη των νοσοκομείων στις φαρμακευτικές εταιρείες, χρέη των ασφαλιστικών ταμείων στα φαρμακεία, χρέη του Δημοσίου στα νοσοκομεία...

Μ' αυτά και μ' αυτά οι γιατροί δουλεύουν σε συνθήκες πολεμικού μετώπου και οι ασθενείς αραδιάζονται στους διαδρόμους μαζί με τα —απλήρωτα— φάρμακα!

9 ΜΠΟΦΟΡ...

Υπουργοί και πρωθυπουργός στέλνουν SMS στους τραπεζίτες για... κοινωνική πολιτική.

Δεν ελέγχεται όμως η τραπεζική τοκογλυφία με μηνύματα. Ούτε ο τόπος κυβερνάται από τα σουβλατζήδικα.

«Αναβιώνει η Χάρτα του Ρήγα Φεραίου, με τα ελληνικά επικερμηματικά συμφέροντα να φθάνουν από το Αιγαίο ως τον Δούναβη», λέει ο τραπεζίτης της Alpha Bank Γ. Κωστόπουλος, σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή» (16/11/2008).

Νέα μεγάλη ιδέα!

«Οι Έλληνες καταθέτες και φορολογούμενοι θα στηρίζουν τον δανεισμό και την ανάπτυξη των Βαλκανίων με την αναβίωση της Χάρτας του Ρήγα Φεραίου!», τον καρφώνει ο Α. Βγενόπουλος, σε επιστολή του στον Αλγοσοκούφη.

Την οποία δημοσιεύει ολόκληρη το «Πρώτο θέμα»...

Μήπως τελικά παραδόθηκε στους τραπεζίτες και η εξωτερική πολιτική;

«Ως πότε, παλληκάρια;»

Άλλος, τελικώς, είχε το όνομα [ο «Κινέζος», ντε!] και άλλος τη χάρη. Μετά το εμπόριο, η κυβέρνηση παρέδωσε και το λιμάνι του Πειραιά στους Κινέζους.

«Εφραίμ αλήνι, πάρε το λιμάνι!» φώναζαν οι λιμενεργάτες που αντιδρούν στην εκχώ-

ρηση του λιμανιού.

Νούμερο γίναμε, άγιοι αδελφοί!

Τον μήνα που θρέφει τους 11 βρήκαν τα κανάλια στην υπόθεση.

Τώρα ξύπνησαν κάποιοι και «βλέπουν» κουκούλωμα της υπόθεσης στην Εξεταστική.

Γιατί, ποια εξεταστική σε όλη τη Μεταπολίτευση έβγαλε συμπέρασμα, σύντροφοι;

Υπάρχει κενός χώρος στο αρχείο, δίπλα στο «φάκελλο της Κύπρου»...

Δεν είναι προκλητικά παράνομο μια εφημερίδα να φιλοξενεί κρατική διαφήμιση από το πρώτο της φύλλο;

Ο Ν. Χατζηκολλάου όλα τα μπορεί. Ξιφουλκεί από τα τηλεπάρθυρα για τη μονιμότητα και την «κρατικοδίαιτη» τμή της δημοσιογραφίας. Βγάζει και εφημερίδα με κρατική «επικορήγηση».

Νέες δημοσιογραφικές δάφνες απέσπασε η κάλυψη του αντιστασιακού αγώνα των Καρβέλα-Πάνια.

Και της «ηρωικής» απόλυσης Βαλθιανάντου... Περισσότερο ασχολήθηκαν, εν προκειμένω, με το γεγονός ότι η απόλυση τον βρήκε στο κρεβάτι με τον φίλο του!

Κάτι μου λέει, ωστόσο, ότι δεν θα μείνει άστεγος. Στον ΣΥΝ όλοι κωράνε.

Ο Τάσος Παπαδόπουλος στην εντατική. Αναλαμβάνει ο «Γιατρός του Κυπριακού Ελληνισμού», όπως χαρακτηρίσε τον Β. Λυσαρίδη το «Έθνος» (23/11/2008).

Περαστικά, πρόεδρε!

Ένας στους δέκα εκπαιδευτικούς πάσχει από σοβαρό ψυχολογικό νόσημα, αναφέρει έρευνα. [«Έθνος» 23/11/2008].

67% των εκπαιδευτικών έχει έντονο στρες από την κακή οργάνωση και λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος, ενώ 59% των ερωτηθέντων αναφέρεται σε συγκρουσιακές καταστάσεις με τους μαθητές, σύμφωνα με έρευνα του Παντείου.

Αυτά πλέον δεν είναι σχολεία, είναι άσυλα...

Ελπίζουμε όχι Ανιάτων!

